

Kyrkjebladet

nr.5 Kyrkjeblad for Gloppen september 2016 Årgang 46

Oppstart

Somme har drive på heile tida, men dei fleste kjenner at no er tida for ferie og sommar over, og den gode arbeidsame kvardagsrytmen kan få overta dagane våre igjen. Lag og aktivitetar skal startast opp på nytt. Planlegging må gjerast. Aktiviteten, deltakinga og resultata skal helst bli litt betre enn i fjor, og mange nye namn og ansikt skal lærast og kjennast. Og sist men ikkje minst: Kyrkjebladet skal attre kome ut med gamle og nye nyhende. Dette nummeret blei laga utan redaksjonsmøte. Ein gong i ei fjern fortid før sommarferien sa vi noko til kvarandre om kven som gjer kva, og her er resultatet: Det fyldigaste augustnummeret på lenge!

Tema: ny start

Temaet er delt i to, kører på to hjul, eller står på to føter. Vi ynskjer å gje god orientering om det kristne arbeidet for alle aldersgrupper, og meiner du skal finne liste over dag og tid og meir til. Det andre hjulet handlar om å gje innvandrarane ein god start, og vi går konkret til verks. Les, og la deg engasjere!

Neste nummer

Neste blad kjem midt i oktober, med stoffrist 30.september. Har du tips til oss i redaksjonen, tek vi gjerne imot. Det kan vere einkvan vi bør lage eit portrettintervju av, ein gloppar som driv med noko kristlegr ute i verda, ein ting som skal hende, eller eit godt minne. Eller kanskje du har skrive eit dikt eller ei lita novelle du vil dele med lesarane?

Økonomi

Vi står framfor eit haustsemester med utgjeving av tre nummer av bladet, og der vi gjerne vil lage eit stort julenummer i år og. Hittil er det innbetalt kr. 208 000,- i frivillige bladpengar. Det er kr. 27 000,- mindre enn vi fekk inn i fjor og for lite til at vi greier hausten. Men det brukar å kome litt i løpet av hausten, og, sjølv om vi ikkje puttar blankett i bladet, og så vil annonsørane få seg ein faktura snart. Difor: Har du betalt ein liten eller større sum, kan du la vere å sende inn pengar.

Det er du som får bladet i postkassa, les det og likar det, men ikkje har hugsa å betale, som skal klinke til med ein sum til konto nr. 3705 04 71307 neste gong du er inne på nettbanken og skal betale rekningar. Det bør bli fleire enn 650 som betaler når vi deler ut 2500 blad. Og framleis er det mystisk at breimninga ikkje har annonse i bladet.

Innhald nr. 5

Regn og vind gjorde årets Seljumannamesse til ei oppleving noko utanom det vanlege - også for dåpsbarnet. Les om dette på side 28-29.

NY START FOR VÅRE NYE LANDSMENN

Røde Kors Omsorg i Gloppe	06
Gje ei hjelpende hand, bli verje	08
Sjå den einskilde	10

NY START FOR ARBEIDSLAGA

KFUK/KFUM i Gloppe	34
Det skjer mykje i kyrkja	35
Aktivitetar på bedehuset	04

FOR TANKE OG TRU

Andakt om det synlege og det usynlege	03
Leiarartikkel om å ta tak	05
Bønnens plass i mitt arbeid	36
Ragnar Sande skriv om sin salme	41

DETTE VAR VI MED PÅ

Støylsgudstenester i væta i Breim og i Gloppe	14
Gudstenester for eldre	16
Salmekveld i Hyen kyrkje	19
Longhornkonsert i Hyen	25
Kyrkjekonserten på Countryfestivalen	26
Ei våt og innhaldsrik Seljumannamesse	29

MØTE MED MENNESKE

Liv Eikenæs Royal braut av og tok restart	12
Pilegrimar vandrar langs kysten sørover mot Selja	28
Marthe Aa fortel om eksamenskonserten	30

Av Anna Henden

Synleg og usynleg

Det var tidleg påskemorgen, seksåringen kraup stilts under dyna til bestemor. Etter ei stund sa ho: "No kan vi to stå opp og dekke frukostbordet før dei andre vaknar. I dag har vi første påskedag, da seier vi "God påske" til kvarandre. Vi er glade for at Jesus stod opp av grava og vart levande igjen." Jeg er ikke så veldig glad. Han ble jo usynlig. Jeg vil så gjerne SE Jesus", sa guten. Den siste setninga til barnebarnet kan ikkje bestemor gløyme. Ho spør seg sjølv: "Vil EG gjerne sjå Jesus?"

Bestemor er oppteken av så mange ting. Arbeidet i kvardagen med skule og heim, barn og barnebarn, slekt, venner og fritidsaktivitetar tar tid. Ho er frisk og har det ho treng for å leve.

Ho gløymer ofte at ho treng Jesus.

Men så tenkjer ho seg om. Korleis ville skuledagen bli om vi tok bort salmar og songar som gir håp, om ho ikkje kunne fortelje om jul, påske og pinsebodskapen?

Så tenkjer ho vidare på gudstenestene i kyrkja, på foreldre og fadrar som ber borna sine til dåp, og vi høyrer: "Eg teiknar deg med det heilage krossmerket på panna di og på bringa di."

Da ser ho Jesus som seier: «Lat småborna koma til meg, og hindra dei ikkje, for Guds rike høyrer slike til.»

Når konfirmanten kneler ved altarringen og vi veit at "Han som tok til med ei god gjerning i dykk, skal fullføra henne - heilt til Jesu Kristi dag", da ser ho Jesus som har opna himmelvegen for oss. Han kjem oss til hjelp, vi kan be, og vi kan takke.

No er bestemor blitt gammal. Ho ser at "Hver dag er en sjeldan gave". Ho er så takksam for alle gleder.

Sommaren har gitt gleder over familie og venner som har kome på besøk og ferie. Gode minne som gir "etterglede". Største gleda var å få eit etterlengta barnebarn, nummer 9.

Opplevinga av at mange gler seg i lag med oss, er stort. Det takkar vi for. No ser vi fram til barnedåp.

*"Fylt av glede over livets under
med et nyfødt barn i våre hender,
kommer vi til deg som gav oss livet,
kommer vi til deg som gav oss livet.*

*Fylt av beven foran ukjent fremtid
legger vi vårt barn i dine hender.
Det som skjer i dåpen gir oss trygghet.*

*Fylt av undring er vi i din nærhet
Du som bærer verdensrommets dybder,
venter på de små og tar imot oss.*

*Ved ditt verk, ved kjærlighetens vilje,
er vi født på ny til liv i Kristus,
til et åpent liv i tro og tillit.*

*Og ved tidens grense lever fortsatt
dine løftesord ved døpefonten,
Dåpens lys forblir når livet slukner.*

*Større rikdom enn hva ord kan romme,
har du gitt oss gjennom dåpens gave.
HERRE LA VÅR TRO BLI FYLT AV GLEDE.*

Så kan vi med frimod sjå framover, bruke dagane til glede for kvarandre. Det er berre å følgje rådet frå ein god ven som var innom i sommar:

"For vi er hans verk, skapte i Kristus Jesus til gode gjerningar, SOM GUD PÅ FØREHAND HAR LAGT FERDIGE SÅ VI SKULLE VANDRA I DEI." Ef 2,10.

Lat oss vandre i ferdiglagte gjerningar.

Jubileum for konfirmantar

Det nærmar seg første helga i oktober, og påmeldingane til konfirmantjubileet for Vereide og Gimrestad har begynt å strøyme inn, frå både 50- og 60- og 70-årsjubilantar.

Sjølv sagt er det også ein del som seier dei ikkje kan kome, men flokken blir stor og god i år og. Opplegget er det same som dei siste åra, med kyrkjekonsert i Gimrestad laurdag kl. 18.00, samling på Gloppen Hotell etterpå og gudsteneste med påfølgjande middag på folkehøgskulen søndag.

No kan det hende du som les dette, veit at du har fått informasjonsbrevet men ikkje finn det att, så då får du kontaktinformasjonen her: Meld deg på eller sei frå at du ikkje kjem på telefon 911 07 329, eller på epost a-ryss@online.no.

Svarfristen er sett til 10. september, men vi tek imot etternolarar seinare og.

Jubileum for konfirmantar i Breim

Konfirmantjubileet i Breim er 8. – 9. oktober, med konsert i kyrkja laurdagen kl. 17.30 og samling på Gloppen Hotell etterpå, og gudsteneste søndag.

Fint resultat på Sandanedagane

I det bladet skal gå i trykken, får vi vite at dei som stelte med kyrkjestanden på Sandanedagane i år, er godt nøgde med eit fint resultat. Aase Ryssdal som leia heile opplegget, var fornøgd, og viste til kasserar Arild Horntvedt for eksakte beløp. Han opplyser i runde tal at summen i alt i alle fall blir over kr. 125.000,-. Søndagen gav på loppesal og kiosk til saman ca. kr. 30.000,-. Når det gjeld fordelinga av inntekta mellom kiosk og lopper, meiner Arild av tala er nær kr. 70 000,- på lopper og kr. 60 000,- på kaffi og sveler. Det er vanskeleg å analysere og samanlikne med tidlegare år. Det var i alle fall ikkje godver på laurdag som skaffa inntekter! Vi konstaterer berre at dei nye kostane har gått inn i oppgåva på ein god måte, og vi er spente på utviklinga vidare. Vi kjem tilbake til saka i neste nummer.

Framsida

Prostiprest Henny Koppen prydar framsida på denne utgåva. Foto av Gunn Hole.

Sandane Normisjon

Aktivitetar i Sandane bedehus hausten 2016

18.09 Fest i bedehuset med Soul Children, kl. 17.00

05.10 Temakveld med Vegard Tennebø

22.10 Hausttakkefest

02.11 Temakveld

19.11 Førjulsmesse

23.11 Temakveld med Jørn Ilje

Torsdagar: Soul Children-øving

frå 18.30 / Soul Teens frå 19.30

Onsdagar: Sandane Normisjon si kvinneforeining

Søndagar: Gudstenesteleg samling for eritrearar

Breim kyrkje fyller 130 år

Ihøve at Breim kyrkje er 130 år no i 2016, har Breim sokneråd planlagt ei enkel markering av jubileet på gudstenesta søndag 23. oktober. Vi vil invitere ulike lag og organisasjoner som har hatt tilknyting til og samarbeid med kyrkja dei seinare åra til å delta med innslag på gudstenesta. Vi har også sendt invitasjon til prestane som har hatt si teneste i Breim sidan 100-årsjubileet til å kome og vere med oss den dagen. Vi ynskjer folket i bygda og frå heile Gloppen hjarteleg

velkomne til å ta ein tur til kyrkja denne søndagen. Meir detaljert program kjem seinare. *Breim sokneråd*

Gåve til Breim kyrkje

Breim sokneråd vil seie hjarteleg takk for gåva på kr 20.000 frå Gunnvor Sårheim. Pengane har blitt brukt til å kjøpe inn nye benkar til kyrkjegarden.

Av: Oddvar Almenning

Ny start, nytt liv for innvandrarar og dåpsforeldre

Alle har slekt i Amerika. For nokre få generasjonar sidan gjekk det ein straum av europeiske ungdommar over til USA. Heime var det tronge kår. All jord var oppteken og det var lite arbeid å få. Lykkejegerar? Ja, mange var nok det, og. Men USA tok imot, gav jord til dei som ville bli farmarar, gav arbeid til andre. Nokre grov eller vaska gull. Mange blei rike. Alle blei amerikanarar. Dei fekk ein ny start og eit nytt liv. Kva om dei ikkje slapp inn?

Det går ein straum av folk inn over Europas grenser. Lykkejegerar? Kvar kjem dei frå, dei som vågar livet, og misser det, i skrøpelege farkostar over Middelhavet? Vi skreiv om Samara og Kbrom (nr. 1 i år), som risikerte livet ved å stikke av, men som elles hadde eit liv i fengsel som framtid, fordi dei er kristne. No har dei fått ein ny start, eit nytt liv.

Vi kjende Naquib frå Afghanistan. Taliban tok far hans fordi han samarbeidde med amerikanarane. Naquib greidde å kome seg unna. Han lærte norsk medan han venta på svar på asylsøknaden. Men han fekk avslag og blei twangssend tilbake. No lever han i skjul i sitt eige heimland. Han kan ikkje reise heim til mor si. Han veit ikkje om ho og søstera hans lever. Norge hadde ikkje plass til han. Han fekk ikkje det nye livet han håpa på.

Det er livsfare, naud, forfølging og terror dei fleste rømer frå. Og dei som vil stenge grensene, kallar dei lykkejegerar. Kor stor promille av folketalet kunne vi greie å ta imot? Men nokre kjem gjennom nålaugen, og nokre bur mellom oss. Bli med på å gi dei ein ny start. Du kan lese om måtar å gjere det på i dette bladet.

«... døyper dei og lærer dei ...» heiter det. Lista over dei som fekk eit nytt liv iåpen denne sommaren, er rekord-

lang! Halleluja. No skal foreldra og vi følgje opp ved å lære dei! Spente var vi då stillinga som kyrkjelydspedagog var utlyst. Endeleg låg det til rette for full stilling og ein ny medarbeidar. Overraska og glade var vi då vi fekk vite at det blir to personar som skal inn i den viktige jobben, og endå meir fryda vi oss då vi fekk vite kven det er som har sagt ja takk til stillinga. Dette er ei kraftig styrking av staben! Ta vel imot dei.

Dåpsforeldre og fadrar tar på seg ei stor og viktig oppgåve for livet ved å bere barnet til dåp. Den store dåpsprosenten blant folket vårt er det mest lovnadsrike for kyrkja og Guds rike iblant oss for tida. Norge er ikkje eit avkristna samfunn, slik nokre hevdar. Før kunne dåpsforeldra stole på at skulen tok seg av den kristne opplæringa. Slik er det ikkje lenger.

Det er foreldra som er ansvarlege for at døypte born får den opplæringa dei har bruk for og krav på. Kor godt då, at dei får god hjelp! Trusopplæringa er under oppbygging og skal berre bli sterkare og betre. Då gjeld det at foreldra syter for at barnet får ta del i det tilbodet som er der, og sluttar opp om dei tiltaka dei blir inviterte til. Ferie og fjelltur og fotball kan ikkje erstatte opplæring tiltru. Ein må finne kombinasjonsløysingar, og nokre gonger må ein gjere prioriteringar.

Ein ny start i lag og organisasjonar skriv vi om i dette bladet. Her finst det mange blomstrande tiltak som er til ufatteleg god hjelp for dåpsforeldre! Barneforeiningar, søndagsskule, speidar, kor, klubbar og ope hus vil ikkje noko anna enn å vere med på å gi døypte eit godt liv med ei trygg tru! Bruk dei.

Vi ynskjer alle frivillige og profesjonelle lukke til med haustsemesteret!

Mange måtar å bry seg på

TEKST: ODDVAR ALMENNING

Ho som fekk «Bry deg-prisen», Anny Felde, fortel at med fleire frivillige kunne meir blitt gjort blant folk som treng at vi bryr oss. Du treng ikkje vere medlem i Røde Kors, og du treng ikkje forplikte deg til meir enn du sjølv meiner er passeleg. Og det finst mange måtar å bry seg på, og mange som treng at nokon gjer det.

Hjelpekorpsa er vel det folk flest tenker på med Røde Kors. Men no har vi hatt det som blir kalla «omsorg» i 50 år i Gloppen Røde Kors. Eg blei aktiv for femten år sidan, og det er mykje eg kunne fortelje om tiltak vi har hatt. Men no snakkar vi om det vi har for tida. Vi har eit tiltak som heiter «Julegleder». Det er retta mot barn eller heimar med svak økonomi, og skil ikkje på om det er flyktningar eller andre glopparar. I samarbeid med NAV finn vi dei som treng det mest, og så tenkjer vi ut gode ting, ikkje pengegåver. Det kan vere leikar, billettar til

kino, klippekort til symjebassenget eller andre kjekke ting som familien ikkje kan sjå seg råd til. For komande jul har vi snart klar ei liste med 40 julegleder!

STRIKKEKLUBB

For om lag ti år sidan starta vi i samarbeid med Frivilligsentralen ein strikkeklubb som samlast annankvar tysdag frå august til mai. Føremålet er integrering, at «innfødde» glopparar og flyktningar skal møtast. Det har naturleg nok blitt eit kvinnefellesskap, det er ikkje noko medlemskap eller pliktig

frammøte. Vi har vore om lag ti personar på samlingane, og vi har plass til fleire «innfødde».

Vi har streva litt med å finne ut korleis vi kunne få med fleire menn. Kanskje det er nokon som har ein verkstad der dei kunne vere i lag med andre menn og gjere noko praktisk, eller kanskje ein fisketur saman med asylsökjarar?

INTERNASJONAL KAFE

Vi hadde to tiltak som var vellukka, men som har stoppa opp fordi vi manglar frivillige.

Det var sosiale treff, internasjonal fest og internasjonal kafe. Vi har gode avtaler om hus vi kan bruke, både i Trivselshagen og i Felleshuset. Kafeen er ikkje ein kafe i den forstand at folk betaler. Det er gratis kaffi med noko enkelt attåt, og så er det det å møtast og bli kjend med andre som er poenget. Vi treng fleire frivillige om vi skal få dette på beina igjen.

FLYKTNINGGUIDE

Dette er vel det nyaste vi har. Mange av asylsøkjarane som har fått varig opphold, treng meir og betre kontakt med nordmenn. Dei treng ein person som kan vere vegvisar i praktiske og sosiale ting.

Vi er komne i gang med å skaffe guidar. Vi har om lag 20 personar som har meldt seg, og som har vore kursa for oppgåva. Røde Kors har gode kursopplegg. Flyktningskonsulenten i kommunen har ei liste over personar som ynskjer seg ein guide, og eg har teke på meg oppgåva å koble saman guide og «brukar».

I starten av dette arbeidet tenkte eg at det godt kan vere slik at ein mannleg asylant kan ha ei kvinne som guide, og omvendt. Men no tenkjer eg at eg må prøve å koble saman mann-mann og kvinne-kvinne. Då manglar vi mannlige guidar, så no utfordrar eg motiverte menn! Du bestemmer sjølv om du vil bruke ein time for veka eller mindre, eller ei helg for månaden. Det kan vere ein aktivitet, fjelltur, trening. Poenget er at asylsøkjaren skal få hjelp til å leve i dette nye samfunnet.

-Eg reknar med at guidane skal snakke norsk. Er asylsøkjarane så gode i norsk at dei forstår kva ein seier?

Til det svarar eg eit tydeleg tja! Mange vil nok trenge litt forklaring for å forstå ein del omgrep og ordningar i det norske samfunnet. Det er ikkje enkelt for alle å forstå kva som ligg i omgrepet «teieplikt». Men det er viktig at dei lærer ein del slike ting. Det er ikkje berre asylanten som har noko å lære. Som norske nordmenn har vi mykje å lære av andre kulturar.

Guidane må passe på at dei ikkje blir altfor hjelpende. Asylantane må gå vegen sjølv, men han treng ein nær vegvisar han har tillit til. Ein skal IKKJE ta på seg noko økonomisk ansvar. Men sjølvsagt kan ein spandere eit måltid eller betale eit fiskekort. På den andre sida må guiden og kunne seie jatakk til eit måltid i den andre heimen! Eg sa at vi har bra med namn, men vi manglar mannlige guidar. Meld deg på, så får du den opplæringa du treng.

Her er dei, kyrkjelyds-pedagogane

TEKST: ODDVAR ALMENNING

Det er med spent forventning vi seier velkommen til dei to som har teke på seg oppgåva med trusopplæring i Gloppen. Å dele stillinga på to personar gjev mange nye måtar å tenke på i arbeidet. No kan ulike personar til saman ha fleire strenger å spele på. To personar har fleire sterke sider enn ein person! Dei kan vere to i lag på dei litt store arrangementa, og dei blir nøydde til å snakke med kvarandre når dei planlegg arbeidet. Det gjev ofte betre resultat enn når ein berre har seg sjølv å snakke med. Når dei blir litt varmare i trøya vil vi ha eit breitt og djupt intervju med dei.

Ingrid Hageberg Bjørnereim er fødd i 1969, er gift med Anders Bjørnereim og bur på Byrkjelo. Dei har tre born i alderen 10–21 år. Ingrid har utdanning innan kunst og kultur, leiing og formidling og har ei variert arbeids-

erfaring. Ho har m.a. jobba som kyrkjeverje og som leiar for trusopplæring i Jølster i til saman 11 år. Ho har heile livet vore med, som deltar eller leiar, i kristent barne- og ungdomsarbeid på dei ulike stadene ho har budd.

Lars-Bjarte Osland er fødd i 1974, kjem frå Flokenes i Sunnfjord, er gift med Jorunn Eikenes og bur på Hestenesøyra. Dei har to guitar på 8 og 13 år. Han har dei siste åra vore lærar på Hyen skule, og mange vil hugse han frå den perioden han arbeidde på G-sport Sandane. Han har også jobba for kyrkja i Førde og i KFUK-KFUM i Sogn og Fjordane, med leiar, Ten Sing, idrettsklubb m.m. Her i Gloppen har han vore litt med i Joy Sing, og han sat i Vereide sokneråd i forrige periode. Fritida går med til padling og nordfjordbåt.

Gje ei hjelpende hand - bli representant eller verje

TEKST: GUNN HOLE

Vi ser dei på gata på Sandane, og treffer dei på bussen. Ein del av dei har budd her i fleire år, dei har lært seg norsk og fått grunnutdanning. Fleire har funne seg godt til rette, og ein av dei, Hussain, heldt til dømes ein fin appell 17. mai på

Sandane. Andre har reist vidare for å ta meir utdanning eller få seg arbeid.

Vi snakkar om einslege mindreårige asylsökjarar. Bak seg har dei ei lang og vanskeleg reise, og kvar og ein av dei håper på eit betre

liv. Det er barn og ungdomar åleine på flukt. Utan foreldre, søskan og nettverket frå heimlandet. Samanliknar vi deira livssituasjon med oppveksten til våre eigne barn, vert det som natt og dag. Så la oss tygge litt på dette spørsmålet: Angår desse barna og ungdomane oss?

Viss svaret er i nærleiken av «ja», dukkar kanskje neste tanke opp: Kan vi støtte dei på nokon måte? Det kan vi, og på mange ulike måtar!

Noko så enkelt som eit smil og eit vennleg «hei» frå ein framand, kan utgjere ein god forskjell. Å vere flyktningguide, eller tilby mat og prat på Gloppen opplæringssenter, er andre måtar å inkludere dei på.

I denne artikkelen skal vi ta for oss ei anna ordning, nemleg oppgåva som representant eller verje. Dette er ein flott måte å gje ei hjelpende hand på. Den som tek på seg ei slik oppgåve, skal vere ein juridisk erstattar for foreldra og tale barnet si sak i forhold til offentlege instansar, skule, helsevesen med meir.

Fylkesmannen er lokal verjemålsmynde, og Kyrkjebladet tok derfor kontakt der for å få vite meir om denne ordninga. Ass. juridisk sjef Marie Solvoll Lyby hos Fylkesmannen i Sogn og Fjordane svara velvillig på det vi ville vite.

Korleis er behovet for representant og verje for denne gruppa i vårt område?

Vi har stadig behov for nye representantar og verjer, særleg i samband med asylmottaket for einslege mindreårige på Skei, men etterkvart òg i Gloppen kommune når det kjem einslege mindreårige flyktningar som skal verte busette der. Difor ønskjer vi at fleire tar kontakt med oss om dei er interesserte i å ta på seg slikt arbeid.

Kva er oppgåvene til representant og verje?

Hovudfunksjonen til representant og verje er den same: ein har ansvar for å sikre at rettane til den mindreårige vert tekne hand om. Ein skal vere ein rettsleg representant og ikkje ein som yter omsorg. Ein har ikkje ansvar for å utøve den daglege omsorga for barnet, men ein skal sjå til at barnet får tilfredsstillande omsorg. Dette inneber at ein må lytte til barnet og spørje korleis han eller ho har det, og ha god kommunikasjon med dei tilsette der barnet bur.

Fram til den mindreårige har fått positivt svar på asylsøknaden sin, eller eventuelt forlét Noreg ved avslag på asylsøknaden, har dei rett på å ha ein representant. Denne har ei rekkje oppgåver, til dømes å ha kontakt med advokaten i asylsaka til den mindreårige, vere til stades i møte den mindreårige har med myndighetene (eller halde seg orientert om utfallet av slike møte), og å sikre at den mindreårige får forsvarleg omsorg, helsetilbod og opplæring. Ein representant har som

oppgåve å representera barnet sine interesser i asylsaka, mellom anna ved å vere til stades i samtalar myndighetene har med den mindreårige. Representanten skal hjelpe den mindreårige ved undersøkingar om identitet og alder, hjelpe barnet i samband med oppsporing av foreldre eller andre omsorgs-personar. Han eller ho skal ha kontakt med advokaten til den mindreårige og halde seg orientert om framdrifta i asylsaka. Vidare er det viktig å opparbeide tillit, slik at barna føler dei kan ta opp vanskelege tema eller utfordringar dei har.

Når ein einsleg mindreårig har fått vedtak om opphaldsløyve, har han eller ho rett på å få oppnemnt ei verje. Dei konkrete oppgåvene for verja er mellom anna å søkje om barnetrygd og andre økonomiske ytingar på vegner av den mindreårige, og å sjå til at han eller ho får forsvarleg skulegang og helsehjelp.

Ved innvilga opphaldsløyve skal den mindreårige få vite kva for ein kommune han eller ho skal bli busett i. I samband med dette skal verja hjelpe på fleire område. Ei viktig oppgåve for verja er å søkje om barnetrygd, bidragsforskat, barnepensjon og andre økonomiske ytingar den mindreårige har eller kan ha rett på. Verja skal også opprette bankkonto og sparekonto i barnet sitt namn. Som verje skal ein sjå til at den daglege omsorga, skulegang og helsetilbod er forsvarleg og i samsvar med behovet til barnet.

Får ein opplæring og oppfølging her i Sogn og Fjordane?

Fylkesmannen arrangerer opplæringssamlingar for representantar og verjer. Vi held samlingar etter behov, og alle som er interesserte i å vere representant eller verje, eller som vil vite meir om kva dette inneber, kan melde seg på. Informasjon om planlagde samlingar får ein ved å ta kontakt med Fylkesmannen og oss som jobbar med verjemål, eller på våre heimesider. Elles tilbyr vi rettleiing via telefon og e-post undervegs i oppdragra. Vi ynskjer at representant og verje tek kontakt dersom dei er i tvil, eller når det er snakk om avgjerder som er særleg viktige for den dei er representant eller verje for.

Kor mykje tid går med til dette?

Dette vil variere. Dei har ulike utfordringar og behov som ein representant eller verje må ta omsyn til. Asylprosessen kan vere krevjande og består av ulike fasar. I nokre periodar kan det derfor vere naudsynt å møte barnet gjentekne gonger og å ha regelmessig kontakt med ulike instansar. Det er ønskjeleg at representantane og verjene møter barna

jamleg. Sjølv om det ikkje er noko nytt i asylsaka trur vi at det for mange kan verke tryggande å møte representanten eller verja si.

Korleis føregår godkjønninga?

Fylkesmannen skal gjere ei vurdering av kven som er eigna til å ta på seg oppdrag som representant eller verje for einsleg mindreårige. Vi ønskjer at dei som er interesserte sender inn ein skriftleg søknad om å bli representant eller verje. Søknadskjema finn ein på www.vergemal.no. For å bli representant og verje må det leggjast fram politiattest. Vi orienterer om korleis ein søker om politiattest når nokon melder si interesse for slike oppdrag. Fylkesmannen vil i tillegg gjennomføre ei kredittvurdering, og ein må gje opp to referansar vi kan kontakte. Vidare må ein gjennomføre opplæring og ha ein samtale med Fylkesmannen på telefon.

Kva med betaling og godtgjersle?

Alle representantar og verjer har krav på godtgjering og dekking av utgifter. Ein må søkje om godtgjering og dekking av utgifter, og det er Fylkesmannen som dekker dette. Godtgjering skjer etter faste satsar etter timeliste. Som representant og verje har ein også rett på å få dekt dei nødvendige utgiftene ein har i samband med oppdraget, til dømes til køyring til og frå staden der barnet bur.

Kva erfaringar har ein gjort så langt?

Dei som er representantar og verjer gir oss tilbakemelding om at det er eit svært givande arbeid. Å ha oppdrag som representant eller verje er noko ein godt kan kombinere med full jobb. Sjølv om mange gjerne startar med eit par oppdrag, tek dei ofte kontakt med oss etter kort tid og seier at dei ynskjer fleire oppdrag. Tilbakemeldingane vi får er at representantane og verjene føler at dei gjer ein viktig forskjell samstundes som dei blir kjende med ulike kulturar og mange kjekke barn og unge. Sjølv om vi stadig har behov for fleire representantar og verjer, opplever vi at folk i Sogn og Fjordane er engasjerte og svært villige til å bidra. Det set vi stor pris på!

For meir informasjon, sjå vergemal.no og fylkesmannen.no

Du kan ta kontakt med Fylkesmannen i Sogn og Fjordane på tlf. 57 64 30 00 (sentralbord) eller direkte med ass. juridisk sjef Marie Solvoll Lyby på tlf. 57 64 31 15 eller e-post: fmsfpost@fylkesmannen.no

Samtale mellom Rony og Sabine ved hjelp av telefontolk. (Privat foto)

Å sjå den enkelte

TEKST: GUNN HOLE

Sabine Exner (49) er ei dame med mange jern i elden. Ho jobbar som tysk- og religionslærar på Firda vidaregåande skule, og saman med mannen Kjell Reed driv ho garden som familiebruk på Reed. Dei tre barna er alle åt å bli vaksne, og dessutan har Sabine hjarte for fleire enn sine eigne. Det siste året har ho teke på seg å vere representant for mindreårige asylsökjarar. Vi ville gjerne vite meir om kva erfaringar ho har gjort på dette området, og i tillegg fekk vi ein av ungdomane i tale for å få sjå ting frå hans synsstad. Sabine fortel om:

Motivasjon

Då den store flyktningkrisa i fjor sommar starta for alvor, blei eg uroleg og fekk eit stort ønske om å hjelpe til. Fleire av venene i heimlandet mitt Tyskland bidrog i den store flyktningdugnaden der, men det var ikkje godt å vite korleis eg kunne bidra her. Så las eg ein artikkel i Firda om at det var eit stort behov for representantar og verjer. Der stod

det også ein del om kva oppgåva gjekk ut på. Eg melde meg på, og det tok ikkje lang tid før oppdraga frå Fylkesmannen kom.

Støtte

Hos Fylkesmannen har eg fått god opplæring, eg har vore med på to samlingar der vi fekk viktig informasjon. Likevel dukka det stadig opp ting som eg måtte spørje nokon på Fylkesmannen si avdeling om. Det var mange nye ting for dei òg. Men dei fann det som regel raskt ut og ga meg informasjonen etterpå.

Kommunikasjon

Sidan oktober 2015 har eg vore representant for fire ungdomar. Tre av dei har heldigvis fått opphaldsloyve no og skal snart reise til den nye bustadkommunen sin. Den siste er blitt 18 år og har flytta frå området. Ungdomane kunne veldig lite engelsk eller norsk i starten, og eg lurte på korleis vi kunne snakke saman. Alt eg visste var at vi skulle

bruke telefontolk som beherskar både norsk og den unge sitt morsmål. Ein telefon ligg på bordet og så spør eg om noko på norsk og tolken omset via høgtalar. Ungdomen snakkar på sitt språk og får det oversett av tolken. Dette virka litt kunstig i starten, men etter kvart blei vi vande og gløynde tolken. Praten gjekk i eitt, og vi såg på kvarandre og ikkje på telefonen. Ungdomane har med tida vorte betre i norsk, og kommunikasjonen har gått lettare. Vi treffest alltid på eit møterom på mottaket på Skei. I starten handla det mykje om å bli kjende med kvarandre og bygge opp ein god relasjon. Etter kvart står viktige emne i kø: Førebuing til asylintervjuet, helse, skule, reisepapir, framgang i saka og spørsmål om familiegjenforeining.

Å vere bevisst på eiga rolle

Som representant skal ein passe på rolla si og ikkje bli «for nær» og privat med ungdomane ved å gi dei presangar eller invitere dei heim. Dette kjendest litt kunstig etter

Stor glede då asylsøknadane vart innvilga. Frå venstre: Rony, Mohammed, Sabine og Rouya. (Privat foto)

kvart som vi blei godt kjende. Eg ville jo gjerne gjere noko hyggjeleg for dei. Men då dei fekk opphaldsløyve, syntest eg det måtte vere greitt å ta alle med på ein kjekk tur.

Gleder og utfordringar

Det viktigaste er at eg kom inn i livet til fire unge menneske som er åleine og langt frå heimlandet sitt. Det kjennest så bra å kunne hjelpe til heilt konkret, og merke at innsatsen nyttar. I starten var det veldig mange juridiske ting å setje seg inn i, men det er interessant å forstå korleis systemet fungerer. Eg har fått innblikk i kvarldagen på eit mottak og treft så mange høflege, hjelsame og ressurssterke ungdomar. Det varmar når dei tøysar og ler, og eg tenkjer at det er godt at ungdomar som har flykta frå krig og elendigkeit kan kjenne seg trygge no. Det er frykteleg lang ventetid for ungdomane før dei får svar på asylsøknaden sin. Eit heilt år av livet sett på vent. Det har også vore mange telefonar til UDI og andre offentlege kontor, og det kunne gå lang tid før ein kom fram. Og så er det tungt å høre om alt ungdomane har vore gjennom i heimlandet sitt og på flukta.

Å få fleire med

Eg vil sterkt anbefale folk å engasjere seg

for flyktningar. Sjølv har eg ikkje angra i eit sekund! Dersom ein synest det er for mykje å setje seg inn i det byråkratiske og juridiske, kan ein velje å bli t.d. flyktningguide. Ikkje ver redd for å ta kontakt med flyktningar. Besøk gjerne asylmottaka på Langvin eller Skei når dei har opne dagar. Den såkalla «asylbølgja» består av mange enkeltindivid.

Det svirrar ein heil del halvsanningar og fordomar rundt. Også i min vennekrets meiner fleire at desse ungdomane har det altfor godt, og at hjelpa til dei går utover den norske velferdsstaten. Det gjer meg oppgitt, lei og sint. Ikkje hør på rykte og overskrifter i tabloidaviser, men dann deg eit bilde sjølv.

Denne hjelpa er så viktig for oss

Rony, 17 år, fortel: Eg er ein ung gut som kjem frå Al-Hasakah, ein stor by nordaust i Syria. Sidan september i fjor har eg budd på Skei asylmottak, men no skal eg snart flytte. Eg har fått opphaldsløyve og skal bu i Drammen. Det er eg veldig spent på, og svært glad for at ting har ordna seg. Det er også trist å reise frå mottaket, for eg har likt meg her og fatt mange vener.

Eg kan fortelje litt om familien min, og kvifor eg flykta: Eg er yngst i familien. Foreldra mine og tre gifte søstrer bur framleis i Syria. To brør bur i Tyskland og to brør bur i Molde.

Det er krig i landet, og det meste i byen min er øydelagt. Skulen som eg gjekk på er blitt bomba. Vi kurdarar hadde det ekstra vanskeleg. Alle er i mot kurdarane: Assad-regimet, IS og mange arabarar. Kurdarar har ikkje eit eige land.

Til slutt vil eg seie at vi som er mindreårige asylsøkjarar kjenner sjølvsagt ikkje systemet her i landet, og vi kan heller ikkje språket, derfor er det veldig viktig å ha ein representant. Vi kan ikkje klare oss åleine. Alle eg veit om her på Skei mottak har representant, alle dei som er under 18 år. Sabine har hjelpt meg med veldig mykje!

Liv heldt si fyrste 17.mai-tale i Thailand i år!

Nytt liv for Liv

TEKST: ODDVAR ALMENNING

Mange hugsar Liv Eikenæs Royal frå Sandane. Etter å ha blitt enke og etter 38 år i reiselivsbransjen i Oslo, braut ho opp, sluttar i jobben utan å vite kva ho skulle ta til med, og kom snart inn på sporet som hittil har ført henne til sjømannskyrkja i Pattaya, Thailand. Vi fekk ein sommarprat med henne då ho var heime i Gloppe på ferie.

Far Harald sa to viktige ting til meg: Når du flytter heimanfrå, kan ikkje vi passe på deg lengre, men Gud vil gjøre det. Og: I nesten alle land du måtte kome til, vil du kunne finne ein ting som du kjenner att: Ei kyrkje med ein kyrkjelyd. Dette stemmer: Eg fann til og med ei luthersk kyrkje då eg kom til New Zealand.

Etter 38 år i reiselivsbransjen fekk eg nok. Eg sa opp stillinga mi, gjekk ut oppseiingstida og sluttar. Dagen etter sat eg på kafe med svigerinna mi. Ho spurde kva eg skulle begynne på no, og eg måtte svare: Eg har ikkje peiling! Men eg trudde Gud hadde ein plan. Ho tipsa meg om eit kurs i sjelesorg på Diakonova (tidlegare Diakonihøgskulen)

i Oslo. Eg søkte straks, på ein tysdag, fekk positivt svar fredagen etter, og kurset starta påfølgande mandag. Først var det ei vekes innføring, og så starta ein periode med sjølvstudium. Då fekk eg tid til å gå jobbsøkekurs i NAV. Dermed hadde det «nye» livet kome i gang med ein gong, og snart hadde eg søkt på jobb som diakonimedarbeidar i

Liv kjenner seg som gloppar, og må heim til Nordfjord når ho kan.

sjømannskyrkja i Thailand. Men før eg reiste dit, fekk eg plass på eit kurs som Kirkens Bymisjon lyste ut for folk som på frivillig basis ville arbeide blant narkomane rundt jernbanestasjonen i Oslo, eit arbeid dei kalla «Sporet». Det var ei fasinerande teneste mellom personar som verkeleg har det vanskeleg, blant dyktige medarbeidarar som hadde mykje å lære meg! Samtidig fekk eg jobb som arbeidsterapeut for ein handikappa ung mann. Både sjælesorgkurset og desse to ulike jobbane lærte meg utruleg mykje som eg har nytte av i den stillinga og den tenesta eg skulle inn i sjømannskyrkja i Pattaya. Gud hadde ein plan!

-Fortel om kva du arbeider med der?

-Vi prøver å gje nordmenn i Thailand ein smak og ei oppleveling av Norge. Sjømannsmisjonen legg vekt på den andre versjonen av namnet sitt: «Norsk kyrkje i utlandet». Brukarane våre kan vere norske turistar, nordmenn som bur i Thailand fordi dei jobbar der ein periode, eller fordi dei er gifte med ei thailandsk dame. Stasjonen har ein prest og tre diakonmedarbeidarar og ein praktikant, pluss fire thailandske tilsette, vaktmeister, kontordame og to på kjøkkenet. Maten er ein viktig del av heimekjensla, og desse damene har verkeleg lært å lage norsk mat. Laurdagane serverer vi risengrynsgraut kl. 12, og vi har hatt over 300 på besøk på det meste.

- Har de så stor matsal?

-Vi serverer i hagen, og der samlar vi folk til gudstenester, og Vi feira nasjonaldagen 17. mai,

og i år heldt eg mi første 17. mai-tale! På festmåltidet etterpå greidde eg å telje 350 gjester. Men då hadde vi heilt fullt!

Fredagar arrangerer kyrkja jungelvandring! Vi kører deltakarane med kyrkja sine bilar i 30 minutt ut i jungelen. Deltakarane får velje mellom tre ulike gaida turar, 5 km, 7 km og 9 km. Når alle har gått sin runde, samlast vi att, og vi kører dei tilbake til kyrkja, der dei får servert norsk betasuppe. I lågsesongen kan vi ha 10 til 20 deltakarar, og i høgsesong kan visst talet nærme seg 100.

Søndagar etter gudstenesta er tida for sjukebesøk. Nordmenn som blir sjuke i Thailand hamnar gjerne på tre visse sjukehus, så eg ringjer på førehand til dei tre og spør om dei har norske pasientar, og ber om lov til å besøkje dei. Det får eg alltid. Eg tar med vaffel med jordbærlytetøy, Hjem (bladet vårt) og ei norsk avis.

- Kva snakkar du om med dei sjuke?

- Pasientar snakkar kanskje om skaden eller sjukdomen og behandlinga, og eg lyttar og bryr meg om korleis vedkomande har det. Når det passar, fortel eg kva som skjer på kyrkja og inviterer til besøk. Det hender at eg får lov til å be over ein sjuk.

Liv fortel at mange nordmenn i byen har eit trist liv. Det kan vere mange grunnar til at dei ikkje reiser heim. Ein av dei ho møtte kunne fortelje at det var fire år sidan han hadde hatt kontakt med familien.

-Kvar tysdagskveld går vi ein runde til barane i byen og ser etter nordmenn. Det kan vere nokon som treng kontakt, eller vi kan tilby hjelp av ulikt slag. Då går vi alltid to i lag. Om ikkje anna, kan vi fortelje om biblioteket vårt med norske og engelske bøker, mange tusen. Eller vi fortel om laurdagsgraute eller neste gudsteneste. Vi tilbyr og hjelptil å ringe til NAV eller ordne ting i banken. Vår stasjon har i det heile mange sosialsaker, over 400 i året.

- Også har eg ansvar for barneklubben, som vi har ein ettermiddag mellom kl.17.30 og 19.00. Dei som er med der, er norske thai-barn som bur i nærliken. Somme kan norsk. Ei av jentene er seks år og snakkar flytande og naturleg thai, engelsk og norsk! Det er utfordrande å halde andakt til desse! Det er ikkje slik at bibelforteljingane er kjende. Men eg gjer mitt beste, og eg har med meg ein ung frivillig lokal medarbeidar som er kristen, og ho tolkar til thai.

Liv reiste fra Sandane etter gymnaset og gjekk eit år på Rønningen folkehøgskule. Det året hadde dei skuletur til Israel, og det sette i gang eit engasjement som førte til mange år i reiselivsbransjen med Israel som destinasjon. Ho budde og arbeidde i Oslo. Så var ho reiseleiar på ein tur til New Zealand i 1986. Der møtte ho Hugh Royal, og det sa pang! Ikkje lenge etter gifte dei seg i Vereidskyrkja, og Liv flytte til New Zealand. -Far fekk rett: Også der fann eg ein luthersk kyrkjelyd eg kunne høre til! Hugh var av maori-folket, hadde to born frå eit tidlegare ekteskap, og arbeidde i reiselivsbransjen.

Etter ei tid flytte dei til Oslo, der Liv var med på å starte og drive Sabra Tours, som spesialiserte seg på Israelturar. Hugh jobba med innkomande trafikk,- turistar frå Kina og Taiwan til Norge. Men i 2011 blei han brått sjuk og døde etter kort tid. Liv dreiv vidare i Sabra, men så blei selskapet selt, og sjølv om ho følgde med inn i dei nye strukturane, miste ho gløden og arbeidsgleda og sa opp jobben, slik vi har fortalt før.

- Du vaks opp på Sandane og er blitt ein verdensborgar med jobb i Thailand, leilighet i Oslo og «barnebarn» på New Zealand. Men lengtar du heim til gamlelandet?

-Eg saknar menigheten min i Oslo (Oppsal) og andre vene og slektingar i Norge. Og mest er eg nordfjording, så eg må heim att til bygda og fjella og folket ein gong. Men akkurat no har Gud gjeve meg ein ny start på eit nytt livskapittel. Så får vi sjå korleis det går. Far og mor passar ikkje på meg lenger, men Gud gjer.

Ca. 45 personar hadde funne vegen til den særeigne hytta.

Sommargudsteneste i Busperrstova

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Søndag 17. juli var det invitert til gudssteneste i den nye Busperrstova ved Langedalsvatnet på Sørstranda. Det er kort veg frå parkeringsplassen til dette vakre byggverket, og ca. 45 fann vegen og vart med på gudsteneste, kyrkjekaffi og orientering om bygget og naturen omkring.

Kjell Otto Solheim hadde trekkspillet med. Det var godt å syng og spele der - god akustikk med andre ord. Annemieke Koopmans og dei to jentene hennar hadde oppgåver som

medliturgar.

Sokneprest Tore Myklebust heldt si siste gudsteneste før ferien, og Luk 6,36-42 var preiketekst. «Døm ikkje, så skal de ikkje dømmast.» Vi har så lett for å finne feil hos andre, men overser eigne feil og manglar, sa soknepresten. Boda er eigentleg veldig greie, men det kan vere verre å halde dei. Jesus oppheva ikkje lova, men oppfylte henne. Derfor er det å tilgje kvarandre fundamentalt i kristendommen – ikkje dømme kvarandre.

La oss heller framsnakke kvarandre. Ved å innrømme eigne feil får vi også tilgjeving, og oppfordringa hans til slutt var at vi må kjempe for alt som er rett.

Tre av salmane streka spesielt under temaet for dagen: «Som du dømer fær du dom», «Til kjærleik Gud oss skapte» og «La oss vandre i lyset».

Kaffi, saft og gode kaker vart sett fram på bordet – takka vere medbrakt frå Gimlestadbardane. Jan Ove Kornberg hadde fått

Familien Koopmans er klar for gudsteneste. Frå v. Pieter, Jelle, Jasmijn, Annemieke og Sophie. På biletet til høgre ser vi Jasmijn og Sophie som les bibeltekstar.

Busperrstova sett frå vest.

oppfordring om å seie litt om Busperrstova. Han kunne fortelje at Ole Gimmestad hadde ideen, Jan Berg teikna og stova var oppsett på dugnad. Alle som var til stades beundra arbeidet som var gjort. Men kvifor dette namnet, ville ein av deltakarane vite, og Jan Ove måtte forklare:

Bu står for buskap. Sperr (med to r-ar) står for ei sperre, ei stengsle. Buskapen kunne gå langs vatnet på sørsida til dei møtte på ei hindring eller sperre grunneigarane hadde sett opp for at dyra ikkje skulle kome lenger innover langs vatnet. Denne bygningen har fått namnet sitt av dette.

Fjellet over oss på sørsida kallast Busperraaksla og er over 1100 m høgt.

Kjell Otto Solheim med trekkspel var god å ha som leiar for salmesongen.

Allereie i garderoben kunne ein sjå at dette var ei spesiell gudsteneste med rullatorar parkerte på rekje og rad.

Triveleg og innhaldsrik eldregudsteneste i Sandane kyrkje

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Mange var inviterte – og mange kom! Diakonen vår, Britt Randi Heggeheim, hadde sendt ut spesiell invitasjon til alle over 80 år, og sidan ein god del i denne aldersgruppa trong hjelp til å kome seg på plass, var det mange som tok eit tak og hjelpte til med det. Somme vart henta i bil, andre trilla i rullestol, og etter andre kom med støtte av ein rullator – og så vi andre som kom på eigne bein.

Det var eit flott samarbeid mellom Bygdekvinnelaget, Helselaget, Lions og Diakoninemnda for å få til dette fine arrangementet. Rekkja av rullatorar fortalte si historie. På kjøkenet var det mange som ståka på for at alt skulle ligge vel til rette for ei kjekk stund etter gudstenesta. Alle fekk stor takk frå Britt Randi til slutt.

Deltakarar i gudstenesta

Etter inngangssalme og inngangsord las Anna Henden samlingsbøna for dagen, og Ola Devik og Astrid Søreide var tekstlesarar. Hege Alme song «Eit lite barn vaks opp til mann» før preika, og «Med Jesus vil eg fara» seinare i gudstenesta. Både ho og John Oddvar Kandal som spelte under ofringa og postludiet var saman med Marièl med på å

forgylle gudstenesta (slik ein svensk prest sa det til Gloppen jentekor etter ei gudsteneste i Sverige: «Ni har förgyllat gudstjänsten»). Under kaffiotka var det fleire som kom med lovord for songen og musikken dei hadde fått høre.

Tore heldt preika

Sokneprest Tore Myklebust heldt preika med

Hege Alme gledde forsamlinga med vakker song.

utgangspunkt i teksten frå Matt 18,12-18. Teksten handlar om den gode gjetaren som leitar etter bortkomne sauar til han finn dei att. Eigaren kjenner sauene sine! Biletet av den gode gjetaren (hyrdingen) finn ein både i GT og NT. Bonden som får heim 99 av 100 sauar vil vel vere bra nøgd med tapsprosenten, men slik er det ikkje med Gud. Han vil ha alle heim til seg. Vi kan kome til å rote oss bort frå Gud. Vi kan seie ja eller nei til hans kall, men vi kan også be om tilgjeving og kome tilbake til Gud. Jesus tek imot syndarar, og Gud gler seg over alle som kjem tilbake til Han. Men når vi får tilgjeving er vi også forplikta til å tilgje andre. Til slutt peika Tore på det som er Guds mål for oss menneske: Hans evige rike – ein skatt i himmelen!

Gjestebod etter gudstenesta

Ja, vi må bruke ordet gjestebod, for kyrkjekaffi vert for kvardagsleg. Det var rett og slett fest. Det tok ikkje lang tid for alle dei gode hjelparane å få på plass alle borda og stolane etter gudstenesta. Trongt var det til tider, men då alt var på plass, kunne gjestene kose seg med heimelaga kaker, kaffi og saft og ha det hyggeleg saman.

Forbøn med lystenning. Vi ser her Ola Devik, Britt Randi Heggheim og Jorunn Engeset Høyland som alle las bøner.

Friluftsgudsteneste på Kålsstøylen

Søndag 26. juni arrangerte Breim sokneråd for første gong gudstenesta på Kålsstøylen. Det vart det ein kan kalte ein heller våt fornøyelse, men om lag 30 personar trossa veret og fann vegen dit i skoddehavet. Sokneprest Tore Myklebust heldt preika. Deretter fortalte Venke

Kollbotn, som er ein av eigarane av støylen, litt om historia og støyldrifta frå tidlegare tider. Det var drift på støylen fram til 1953. Gudstenesta vart avslutta med kyrkjekaffi, og pga. regnet tok vi serveringa inne i selet. Våt, men likevel triveleg gudstenesta på Kålsstøylen.

Eldregudsteneste

Triveleg eldregudsteneste i Breim

AV KARI JORDANGER

Sola skein over det spegelblanke Breimsvatnet og ynskte eldre og yngre velkomne til Breimskyrkja søndag den 4. juni.

Inne var det fint pynta med blomar, og etter kvart kom kyrkjelyden på plass. Det var mange medhjelparar denne dagen, både til det praktiske og til å gje oss musikalske opplevingar. Hege Alme song og John Oddvar Kandal hadde fela med seg, og dei opptredde i lag med kantor

Marièl Eikeset Koren.

Vidar Bjotveit heldt preika, og denne dagen var teksten henta frå Mark 10, 13-16, som handlar om Jesus og borna. Kjende ord, som vi alle har godt av å bli minne på.

Så var det kyrkjekaffi. God bakst og kaffi, og tid for ei god sogjestund. Kjekt å treffe kjende, og slå av ein prat. Ei triveleg ettermiddagsstund i Breim kyrkje.

Avslutning med Vereide kyrkjekor og dirigent Anders Rinde saman med dei to Hyekora.

Salmekveld i Hyen kyrkje 5. juni

TEKST: ASLAUG HEIMSET LARSEN

FOTO: ARNE EIKENES

Vi er så smått blitt vande med den nye salmeboka som kom i 2013 og vart teken i bruk hos oss til påske i 2014. Men framleis er det mange skattar å oppdage, både blant nytt og gammalt stoff.

Hyen blandakor, Hyen barnekor og Vereide kyrkjekor inviterte til ein minneverdig søndagskveld i Hyen kyrkje, der vi song saman frå den nye salmeboka. Martin Eikeset Koren, Mariel Eikeset Koren og Anders Rinde var dirigentar og sytte vekselvis for tonefylgle på orgel og piano til både korsong og allsong.

Veldig mange møtte til denne gode songstunda ein fin junikveld. Ikkje minst fekk Martin Eikeset Koren stor applaus for sin eigen salme «Signe deg, bonde» framført saman med Hyen Blandakor (og kyrkjelyden), sjølv om den ikkje er komen inn i salmeboka endå. Ved sidan av kordirigentane presenterte medlemmar i Vereide kyrkjekor og dirigentane salmane og salmediktarane på ein fortrefteleg måte, slik at vi verkeleg fekk utvida vår kjennskap til den nye salmeboka. Kvar for seg heldt dei ein mini-andakt for oss i kyrkjelyden.

Vekselsongen mellom kor og kyrkjelyd i salme nummer 521 «Som vinden stryk om mine kinn» og fleire av dei andre fine salmane var ei opplevelse å vere med på. I avslutninga med salme nummer 854 «No stig vår song, vår takk til Gud for denne gode verd, for havets salt, for regn og sol og himlens

stjernehær» var alle kora med, og kyrkjelyden reiste seg og song med i siste verset, «Kom natt, kom sovn, kom morgongry, kom, evig sommars lyse dag».

Takk til arrangørane og dei glitrande deltakarane med aktive medhjelparar for ein minnerik søndagskveld i Hyekyrkja.

Det var stor interesse for det ein fekk sjå og høre.

Samling for medliturgane i Gloppen sokn

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Det nye soknerådet i Gloppen sokn ønskjer å gjere litt stas på våre medliturgar og kyrkje-vertar i dei tre kyrkjene våre! Vi set stor pris på det viktige arbeidet de har teke del i i året som har gått! Vi ønskjer difor å invitere deg til eit lite hage-selskap i prestehagen på Vereide onsdag 1. juni kl.18.00. Det vil bli høve til å ta ein kikk inn på arbeidet som er i gang med rehabilitering av den staselege prestebustaden! Det vert og høve til å dele erfaringar frå året, og kome med innspel og gode idear!

Slik lydde invitasjonen frå det nye soknerådet, og ute på tunet i prestegarden samla det seg ganske mange som ville sjå arbeidet som vert

gjort med prestebustaden og elles vere med i eit viktig møte som medliturgar.

Restaureringsarbeidet

Det har vore fleire arbeidalarar innom for å få gjort jobben, men denne kvelden var det to som gav dei frammøtte ei orientering om arbeidet, Anders Enerhaug frå Lillehammer og Kjell Arne Årseth frå Sæbø.

Utvendig kunne ein sjå nye murar og god drenering mot vest. Inne har dei utført eit storarbeid med golva, som skal få vassboren varme med rør i golva i fyrste etasje og radiatorar i andre etasje. Ein fekk sjå lag på lag med gammal tapet og bjelkar i golv som

har vore brukte til noko anna tidlegare. Årseth viste fram ein spesiell bjelke frå 1600-talet, og det vart stilt spørsmål om kvar han kan vere komen frå. Kan det vere frå ein gammal prestebustad eller ei kyrkje som har stått ein eller annan stad? Bjelken er reingjort og fine dekorasjonar med limfarge er komne fram. Kjell Arne Årseth var tydeleg oppteken av dette.

Etter å ha gått litt rundt i bygget på eiga hand, var det tid for å kome seg vidare til Sandane kyrkje der resten av opplegget skulle gjennomførast.

Medliturgar – kva er vel det?

I dei siste åra har ein i Gloppen hatt grupper

Ein gammal bjelke frå 1600-talet vart vist spesiell merksemd, sidan bjelken må vere eldre enn huset og har fine dekorasjonar utført med limfarge. Årseth skal reingjere begge sidene, og etterpå skal bjelken ligge som underlag for golvbjelkane. Tru kven som får sjå denne i ettertid?

av hjelparar under gudstenesta. Nokre skal dele ut salmebøker og ynskje folk velkomne til kyrkje. Andre skal lese bibeltekstar eller bøner, vere med på å dele ut nattverd, ta opp kollekt, telje pengane og få dei i banken på rett måte. Når det er dåp, må ein av medliturgane ta seg av dåpsfølget. Så medliturgane er medhjelparar.

Vêret var slik at resten av opplegget vart i Sandane kyrkje, der Beate Kornberg leia samlinga. Ho tykkjer det er fint å ha ordninga med medliturgar. Det er godt å sjå ulike personar i sving med ulike oppgåver, sa ho. Det er viktig at ein får gjøre det ein er fortuleg med. Kornberg utfordra gruppene til å få fleire unge og våre nye landsmenn med i arbeidet. Soknerådet har sett ned ei arbeidsgruppe som skal sjå på korleis ein kan involvere innvandrarar, og dei har peika ut Ingunn Byrkjedal som flyktningkontakt. Vi kan ikkje sitje og vente på at dei skal kome til oss, vi må invitere, meinte Ingunn, som kunne

Målarmeister Kjell Arne Årseth fortalte om arbeidet i «Fiskebeinstova». Frå venstre: Kjell Arne Årseth, Oddvar Almenning, Beate Kornberg, Olav Søreide og Grete Liv Tisthamar.

Under vestveggen av huset er det gjort omfattande dreneringsarbeid og sett opp ny mur.

fortelje at det er planar om ein temakveld til hausten. Arbeidsgruppa vil gjerne ha tilbakkemelding på om medliturg-gruppene har lukkast i å få med innvandrarar.

Medliturgar for heile Gloppen sokn

Til slutt vart det stilt spørsmål om medliturg-

gruppene som til no har vore oppsette i Vereide og Sandane kyrkje også var villige til å vere med i Gimmestad - at ein kunne sjå alle dei tre kyrkjene under eitt i dette arbeidet. Det vart i knappaste laget med tid til dette spørsmålet, men dei som uttalte seg, uttrykte velvilje.

Fargelegg
teikningane. Kanskje
klarer du å finne ut
kva historie i Bibelen
dei ulike motiva er
henta frå?

Anders Hjorteset sitt tippoldebarn blei døypt i Nesholmkapellet, i same dåpskjole som Alvild Hjorteset Aa vart døypt i for hundre år sidan. Inge Hjorteset ber barnebarnet sitt til dåpen. På biletet til høgre viser Asbjørn Gjengedal stolt fram det første barnet som er døypt på Nesholmen.

Kyrkjelyden fylte både kapellet og inngangspartiet.

Friluftsgudsteneste på Nesholmen

TEKST: ASLAUG HEIMSET LARSEN.

FOTO: ELIAS EIMHJELLEN

Friluftsgudstenesta på Nesholmen 31. juni vart flytta inn i kapellet pga. usikre vermeldingar, men vart naturrik likevel!

Historisk barnedåp

Anders Hjorteset var initiativtakar, grunn-eigar, husfar, vaktmeister og «bukta og begge endane» for Nesholmen frå starten i 1950-åra og ein heil mannsalder framover.

Etterkomarane i familien er talrike, og denne søndagen blei tippoldebarnet hans, Oline Sundvor Hjorteset, døypt her i kapellet: Den første barnedåpen i Nesholmen si stolte historie (så vidt vi veit).

Anders Hjorteset sitt barnebarn og bestefar til dåpsbarnet, Inge Hjorteset kom heilt frå Oslo for å døype eitt av sine barnebarn på Nesholmen, og skape historie.

Mange av Hjorteset/Sundvor-familien var samla og deltok aktivt i gudstenesta saman med klokkar Narve Eimhjellen, tekstlesar Heidi Eimhjellen, organist Marièl Koren og ikkje minst presten Asbjørn Gjengedal, som ved sida av å gje eit kort tilbakeblikk på Nesholmen si historie, leia seremoniane med ei fin blanding av høgtid og gode kommentarar. Tolkinga av fri-luft-helg blei også ei minneverdig preike som kyrkjelyden nikka

samtykkande til (stikk-ord: fri som fuglen, ikkje flyktning, slaveri under synd, sosial og kulturell tvang og til slutt helging der Jesus set syndarar fri). Ute skein no sola over den fantastiske Nesholmnaturen!

Etter gudstenesta kunngjorde den lokale friluftskomiteen i Vestredalen (mange eimhjellarar) ved Narve Eimhjellen at maten var klar. Han retta stor takk til alle med-hjelparane og melde at servering av rømmegrøt, spekemat, kaker og kaffi i matsalen og på Nesholmkafeen kunne starte, og dei talrike kyrkjegjengarane var ikkje tungbedne til bord.

Hyarane sette stor pris på songen til Kristen Olav Grøttebø og musikarane hans.

Longhornkonsert på Løkjatunet

Flott countrytreff-konsert og fullt hus også i Hyen

TEKST: ASLAUG HEIMSET LARSEN OG ÅSE HOPE

FOTO: KENNETH GØRANSSON

Norsk Countrytreff inviterte også i år til konsert og sosialt samvær på Løkjatunet torsdag 14. juli. I samarbeid med Hyen pensjonistlag, diakoninemnda og heimetenesta kunne 50–60 hyepensjonistar over 70 år få servert gilde country-tonar, nydelege smørbrød og kaffi med tebrød attåt.

Både gitaristane, toradaren og vokalisten i det friske Lærdalsbandet hausta stor applaus, og fekk lokalt produserte gåver. Det var så imponerande at dei valde å stille opp med mykje skjemt, men også alvor for ei så tilårs-komen forsamling.

Åse Hope var smilande begeistra publikum og gjev ei personleg skildring av denne opplevinga: «Country-musikk er gilde tonar. Torsdag 14. juli var vi over 70 inviterte til country-konsert på Løkjatunet i Hyen.

Longhorn frå Lærdal spela og song både nye og gamle slagerar. Salen tralla med på dei kjende melodiane, og likte godt dei nye også. Det var morosame tekstar framførte på sjarmerande lærdalsdialekt, ekstra morosame (og litt vågale), men og høgtidelege ballade-innslag. Folk likte seg godt og ynskte å høre meir, men etter ein times tid var programmet

over. Vi klappa og applauderte, og bandmedlemene fekk fine gåver laga i Hyen, noko dei takka for og var vel fornøgde med. Servering av nydelege smørbrød, tebrød og kaffi fall

absolutt i smak, og praten gjekk livleg.

Etter eit svært hyggeleg og triveleg samvær ønskte vi Longhorn hjartegleg velkomne tilbake ein annan gong.»

Pensjonistleiaeren Jakob Rønneklev og Countryrepresentanten Ingemar Sårheim saman med det muntre Lærdalsbandet.

Countrykonsert

Longhorn frå Lærdal opna som så mange gongar før kyrkjekonserten med Lord I hope this day is a good day.

Countrykonsert i Breim kyrkje

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Kyrkjekonserten i Breim kyrkje er eit flott samarbeidsprosjekt mellom arrangørane av countryfestivalen på Breim og kyrkja. Nils R. Sandal guida publikum fint gjennom heile programmet der ein fekk høre flest norske artistar, men der også «spesialistar» frå USA var henta inn. Der var mykje himmel over songtekstane denne gongen.

Konserten opna som vanleg med Longhorn, eit band frå Lærdal, som song «Lord, I hope this day is a good day». Dette har blitt som eit preludium for dette arrangementet, sa Nils R. i sine velkomstord. Han streka også under at artistane veldig gjerne vil vere med på kyrkjekonserten.

Minnemarkering

Sidan konserten låg så nær opp i tid til dei tragiske hendingane i Nice og i Tyrkia, vart offera for tragediane minna med eitt minuttss stillheit. Sokneprest Tore Myklebust sa nokre minneord og bad ei bøn for dei som var ramma i desse hendingane. «Songen og musikken de presenterer vil glede oss», sa soknepresten. «Takk for at de brukar gavene dykker her i kyrkja.»

Viktig med gode tekstar

Nils R. Sandal streka under kor viktige orda

er i countrymusikken. Her skal vi kjenne fellesskapet, og kyrkja er rett plass å dyrke dette fellesskapet.

Dei som lytta til tekstane, merka seg nok at denne gongen var mange av tekstane himmelveende. Som døme på det kan vi nemne «Will the circle be unbroken», «Bye and bye Lord, bye and bye», «There's a better home awaiting in the sky Lord, in the sky» (Vi har ein betre heim i vente i himmelen).

O.J. Hansen frå Mosjøen følgde opp dette med gode tekstar i det han framførte “Lær meg å kjenne dine veie og gå dem trøstig skritt for skritt”. Melodien er ein kjend og kjær folketone frå Åseral, medan teksten er skriven i 1902 av Jakob Paulli, sitjande i branntomta etter å ha mist alt han åtte.

Så kom dei på rekke og rad: Dei to systrene

frå USA i gruppa Sweethearts of the Rodeo, talentet frå Sogndal Gunn Marit Kvaale saman med faren med fleire (noko som viser at det gror også i vårt fylke), Bakerfield frå Østfold/Oslo og Daryle Singletary frå USA.

Mektig avslutning

The Larry Stephenson Band hadde mange strengar å spele på. Dei kunne spele, dei kunne synge, og dei var i ei klasse for seg. Storarta må vere rett ord på denne gruppa. Og tekstane – «How great thou art» - som vi kjenner på norsk som «O store Gud» saman med «Amazing grace» - I once was lost, but now I'm found - slo godt an i Breimskyrkja.

Til slutt stilte alle musikarane opp framme i koret og var med på allsongen «Will the circle be unbroken» og heilt til slutt «Praise the Lord, I saw the light».

Gunn Marit Kvaale er ei talentfull jente som du ser saman med far sin.

Direkte til Breim frå USA for fyrste gong kom systrene i gruppa Sweetheart of the Rodeo.

The Larry Stephenson Band løfta konserten til nye høgder.

Det vart ei storstilt avslutning der alle aktørane stilte opp og song og spelte saman med publikum. Stor stemning!

O.J. Hansen kjem frå Mosjøen

Fem oppglødde pilegrimar. Frå venstre: Else Skarbø, Frøydis Flem, Gunnvor Kleppe, Reidun Svensen og Kjersti Torben.

På vandring langs kysten

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

Skal du på pilegrimsferd, peikar Selje kloster seg naturleg ut som mål, særleg viss du går Kystpilegrimsleia. Det tykte også pilegrimane frå Møre som avslutta turen sin med Seljumannamessa 3. juli.

Inspirerte, godt kledd og nokre med pilegrimsstav i handa, kom dei 30 deltakarane til gudstenesta. Frå startpunktet Hareid gjekk turen til Ulsteinvik, vidare mot Sandsøya, så over Dragseidet og til Selje. Misjonrådgivar Ole Kristian With Due i Møre bispedøme utgjorde turteamet saman med Janne Bjune og Karen Flatø.

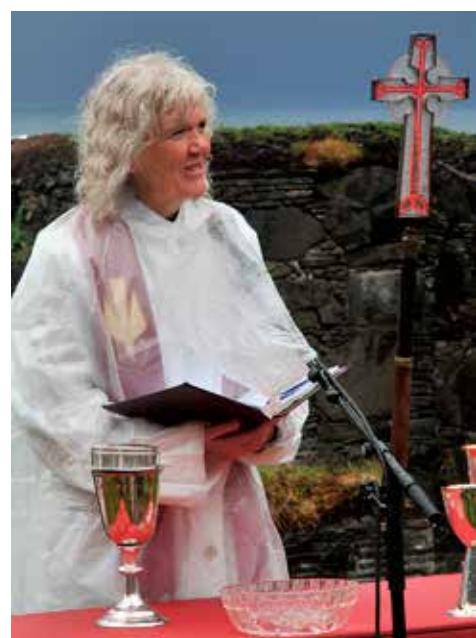
Apostlane sine hestar var naturleg nok det viktigaste framkomstmiddlet, men dei hadde også reist med båt. Deltakarane vi møtte etter messa, kunne ikkje få lovprisa opplegget godt nok. Dei fysiske utfordringane hadde vore heilt overkommelege, etter damene sitt syn. Dersom nokon vart slitne eller plaga av t.d. gnagsår, kunne dei sitje på med følgjebilen.

Den sosiale biten var fantastisk, alle hadde fått nye kjende og venner. For ikkje å snakke om den fine naturen dei hadde vandra i, det var ei reise frå den eine mektige naturopplevelinga til den neste.

Undervegs hadde dei vore innom mange kyrkjer der dei vart godt mottekne, og hadde blitt serverte både mat og drikke. Med i pakken var interessante omvisingar, og slik hadde dei fått ny kunnskap både om kultur, historie og kristendom.

I kvar kyrkje fekk dei pilegrimspassa sine stempla. Dei var også einige om at reisa hadde gitt dei godt åndeleg påfyll. Damene kappast om å rose turen og leiarane. Heile turen hadde vore ei einaste stor oppleving.

Veret hadde vore fint heilt til avslutningsdagen på Seljeøya, der ausa regnet ned. Så pass må ein pilegrim vere budd på, meinte dei, før vi gjekk om bord i båten som tok oss inn til fastlandet.

Prostiprest Henry Koppen heldt ei engasjerande preike.

St. Hallvard-guttene er velkjende aktørar på Seljumannamesa. Denne gongen var regnkapper heilt nødvendig.

Seljumannamesse i regn og vind

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

Det fell lett å tru på legenda om St. Sunniva når ein er på Selja. Naturen ligg til rette for at det kan ha skjedd. I ei hole inne i fjellet på denne grøne øya har den vidkjende forteljinga om den irske kongsdottera sitt utspring, ei ung jente som heller valde å flykte på havet enn å gifte seg med ein gudlaus mann. Det som deretter hende, ført til at Olav Tryggvason, for meir enn tusen år sidan, steig i land på Selja og bestemte at her skal den første kyrkja i Noreg byggjast.

Seljumannamesa den 3. juli vart uforgløymeleg, men på ein litt annan måte enn vi hadde tenkt oss. Då kyrkjeklokka hadde ringt til messe, starta også dei første regndropene. Det regna og regna. Og bles. Papir klistra seg saman og vart oppløyst. Folk verna seg mot veret som best dei kunne, men det var få stader å søkje ly. Messa vart likevel gjennomført slik den var planlagt, sjølv om det bydde på utfordringar både for aktørar og deltakarar. Folk vart våte, men heldt standhaftig ut.

Dei som særleg kasta glans over arrangementet, var St. Hallvard-guttene og songaren Helene Bøksle. Denne folkekjære artisten frå Mandal hadde nydelege solistnummer, men

også vakker samsong med gutekoret. Desse karane er som veteranar å rekne på Seljumannamesa, og er ei velsigning å høyre på. Særleg fin var tolkinga deira av «Jesu, Joy of Man's Desiring» av J.S. Bach.

Predikant var prostiprest i Nordfjord Henny Koppen. Ho makta å halde ei varm og engasjerande tale i regnveret, og hausta applaus etterpå. Henny minte oss på tre sterke kvinner i historia: Ester frå Det gamle testamentet, ho redda folket sitt frå å bli myrda. Maria Magdalena som gjekk med bodskapen om Jesu oppstode. Sunniva med sitt vitnesbyrd om aldri å svikte trua si. No er det vi, kristne kvinner og menn, som må formidle den kristne bodskapen vidare til neste generasjon ved å fortelje frå Bibelen, syngje og be med dei og ta dei med til kyrkja, avrunda prostipresten.

Mellom alle dei våte deltakarane observerte vi også eit dåpsfølgje, vakkert kledd i bunader. Dåpsbarnet tok det heile med fatning og såg ut til å ha det bra. Vesle Amalie vart døypt ved St. Sunniva-kjelda, i vatn frå denne. Den vakraste songen vi høyrdet den dagen, var voggesongen Helene Bøksle framførte til dåpsbarnet.

Leiar i komiteen for Seljumannamesa Roald Halsør helsar velkommen.

Vakker song for dåpsbarnet. Frå venstre: songaren Helene Bøksle, Iselinn Warpe, gudmor Catrine Hatlenes med dåpsbarnet Amalie Hatlenes Gjersvoll og mor Cecilie Hatlenes.

Dyktig organist med eit strålende program

TEKST: ODDVAR ALMENNING

FOTO: HARALD ASKE

Marthe Aa hadde eksamenskonsert i Nidarosdomen i juni, og gav god reprise i Vereide kyrkje 3. juli. I staden for å skrive ein «kritikk» med analysar og vurderingar, lar vi Marthe svare på korleis ho opplevde konsertane sine, og fortelje litt om prosessen før ein eksamenskonsert. Musikkval, vanskegrad, tolking og konsertinstrument er sentrale tema i samtalet.

-Vi fekk ein variert, vakker og interessant konsert. Korleis gjekk du fram for å setje saman programmet?

-Alt var bestemt i god tid på førehand. Noko av stoffet arbeidde eg med for to år sidan, og tenkte det kunne vere med på eksamenskonserten. Det ferskaste hadde eg ikkje ovd ferdig siste påske. Utvalet av musikk blir sjølvsgart diskutert med spelelæraren. Dei to siste åra har det vore Jon Skogstad. Han er barokk-spesialist. Kravet til lengd er at konserten skal vere mellom 45 og 60 minutt. Når eg visste at eksamenskonserten skulle vere i Nidarosdomen, kunne eg og tenke på musikk der eg fekk vise fram kva som bur i dei to flotte instrumenta dei har der. Eg starta konserten med to stykke av Johann Sebastian Bach, Preludium og fuge i C-dur, og Triosonate nr. 4 i e-moll. Då kunne eg bruke det restaurerte Wagner-orgelet på galleriet i nordfløyen. Så spelte eg resten på hovudorgelet, Steinmeyerorgelet, som no er utbygd og restaurert, og har fått ein spelepult nede på golvet i kyrkja. Både publikum og eg måtte flytte plass i løpet av konserten! På dette instrumentet kan du spele kva som helst, men instrumentet blir karakterisert som «tysk / romantisk», og då passa det godt å spele Max Reger, Introduksjon og passacaglia i d-moll. I dette stykket skjer det mykje, og ein får som organist sjansen til å vise kva registrering kan bety for eit musikkstykke.

-MÅ Bach vere med på ein eksamenskonsert, og måtte du ta det vanskelegaste han har skrive?

-Det er naturleg å ha med musikk frå barokken, og det finst mange andre enn Bach. Men han er no ei kjempe som alle organistar må forholde seg til. Og eg likar godt å spele Bach. Det er klart eg kunne ha valt ting som er enklare å øve inn. Men ein skal jo prøve å vise kva ein kan. For meg som arbeider best under press, var det og ei utfordring å velje stykke som er teknisk vanskelege å utføre. Eg kunne kanskje ha fått ein betre karakter ved å safe og spele enklare ting, men alt i alt er eg glad for at eg valde det eg gjorde. Ein må ikkje vere så redd for å gjøre ting som er litt «feil».

-Er det eit poeng å vise ulike epokar og komponistar fra ulike land?

-Variasjon er eit poeng. Eg hadde barokk med Bach, tysk romantikk med Max Reger, fransk romantikk med Louis Vierne, og eg ville ha med ein norsk komponist. Det blei Terje Bjørklund. Då fekk eg også med samtidsmusikk.

-Korleis kjem du fram til den beste måten å framføre eit verk på? Eg tenker på korleis du tolkar musikken. Når det gjeld Bach, finst det innspelingar og kommentarar, men kva gjer du om du ikkje har hørt musikken før

og berre får ein note?

-Det siste er vel mest aktuelt med samtidsmusikk eller ny musikk. Det som er eldre, finst det innspelingar av, og det vil alltid vere nokon som har meningar om korleis musikken skal tolkast. Når det gjeld Bjørklund var det ikkje så vanskeleg. Han var på besøk på studiet og fekk høre korleis vi spelte det han har skrive, og han kommenterte. Eg trur faktisk han hadde likt det eg spelte. Men han hadde ikkje høve til å kome på konserten.

-Kor viktig er registrering?

-Alle orgel har ulike stemmer som kan settast saman til ulike klangar, og ved å registrere godt kan ein organist variere klang mykje meir enn til dømes ein pianist. Ved god registrering får ein vist fram kvalitetane i instrumentet, og ein kan gje musikken den stemninga eller den klangen som komponisten ville ha. Som oftast må organisten velje klangane sjølv, men av og til kan det stå på noten. I det stykket eg spela av Vierne er all registrering notert, med namn på stemmene.

-Har du ein favoritt blant stykka i programmet, noko du likar ekstra godt?

-Viss eg skal nemne eitt, må det kanskje bli nettopp Vierne sin Andantino. Det spelte eg tidleg i studiet og tok det att no i eksamensprogrammet. Det kling fint, med mange vakre harmoniar og klangar.

-Eg syntes heile konserten var ei fin oppleving. Ikkje berre fordi eg tykte du var flink og modig, men fordi vi fekk høyre mykje vakker musikk. Og spesielt likte eg Max Regers stykke. Det bygde seg opp etter kvart og det eksploderte i vakre klangar mot slutten. Eg tykte du fekk heile instrumentet og rommet til å synge! Kor fornøgd var du med programvalet, samansettinga og vanskegraden? Og korleis tykte du det gjekk på konsertane?

-Når det gjeld lengda, trefte eg godt med

nesten 60 minutt. Eg er godt fornøgd med valet av litt teknisk vanskeleg musikk, og eg tykte eg kom bra frå det når eg framførte det, både på eksamen og her heime. Ikkje alt var perfekt, men det gjekk OK, og eg fekk vist musikk som eg likar frå mange epokar, eg fekk fram kvalitetane i dei instrumenta eg brukte og kven eg er som musikar. Eg er godt fornøgd med konserten i Vereide, og eg tykte eg greidde å presentere musikken godt på orgelet her og, sjølv om instrumenta

i Nidarosdomen er av ein annan storlek og klasse. Det er ei fin utfordring å spele den same musikken på ulike orgel.

Samtalen vidare dreia seg om planene for eitt års studium i pedagogikk, kva Marthe tenker om å vere kyrkjemusikar, og song og kor og direksjon og liturgisk orgelspel og salmeakkompagnement. Men det kan vi kome tilbake til ein annan gong.

Sommarleir

Utskytingsrampen for rakettar fungerte perfekt sjølv om han var heimelaga.

Førstehjelp med primitivt utstyr og god fantasi!

Barneleir på Nesholmen er moro.

Regine Aa Sandal nyt sjølvkøkt graut saman med gode leirvener.

Sommarleirar på Nesholmen 17. – 23. juni

TEKST OG FOTO: ASLAUG HEIMSET LARSEN

Første helga etter skuleslutt starta KFUK-KFUM Sogn og Fjordane eit maraton av sommarleirar på vakre Nesholmen. Totalt var det nærmare 140 born frå Nordfjord, Sunnfjord og Sogn som ville tilbringe dei første fridagane på leir, til stor glede for arrangørane.

Barneleiren 17. – 19. juni

17. juni møtte det opp 70 forventningsfulle born i klassetrinn 1–4. Det speidarinspirerte målet var å vere mykje ute, og flotte gaphukar (også til å sove ute i) vart reiste. Men pøsregn og myggangrep jaga nok dei fleste i hus ut på kvelden. Kanopadling og bading i

Storefjorden måtte diverre utsetjast til søndagen, då vinden løya.

Men det var sett opp mange interessante aktivitetar elles og: Korsong (ikkje minst inspirert av Henny Koppen), dans og drama (innslag til leirkvelden), verkstad (med spikking og utprøving av sjølvlagda båtar). Deltakarane fekk lage mat ute, bade og leike, gjere spennande fysikkeksperiment (for eksempel skyte ut rakett frå vassflaske på stativ), klatring og ballspel.

Regine Aa Sandal (10 år) kokte god gamaldags byggraut, og den gjekk glatt ned i sosialt vennelag rundt bordet, saman med

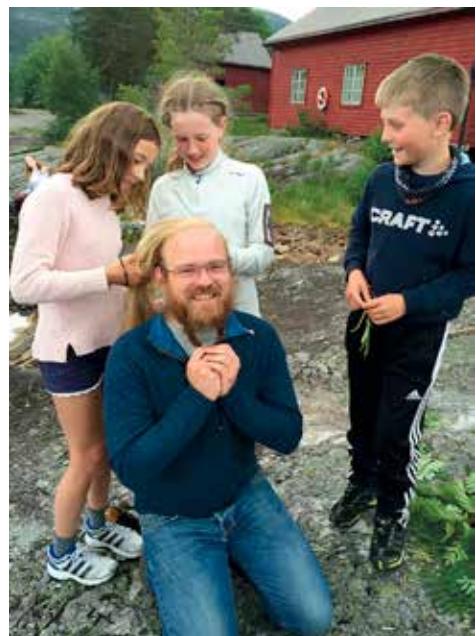
rosintilbehøyr. Førstehjelpsgruppa kom halsande med ei skada veninne på båre, oppfinnsamt laga av kosteskift og yttertøy, og stabilt sideleie vart demonstrert med god innsikt av flinke jenter.

Leirtemaet «Det du vil at andre skal gjøre mot deg, skal du gjøre mot dei» var motto for all aktivitet desse dagane. Sjølvsagt vart det lagt vekt på høgtideleg gudsteneste, kveldssamlingar med andakt og salmesong, bibeløyypeaktivitetar, grillkos og mykje god mat.

Barne- og ungdomsleirane blei absolutt ein kickstart på sommaren med opplevingar både små og store vil hugse lenge.

Kajakkpadling er populært.

Det er ikkje spøk å vere populær.

Full fart - og full glede.

Eit glimt frå livet på den trivelege aktivitetsleiren på Nesholmen.

Aktivitetsleiren 20.-23. juni

TEKST OG FOTO: CATHRIN HJELLE SØVDE

Aktivitetsleiren som gjekk frå mandag til torsdag var også ein suksess, med over 60 påmeldte frå klassetrinn 4-7.

Nytt av året var at deltakarane fekk velje mellom tre aktivitetar som Vass-sport, Klatring & Ballspel og til slutt Dans & Drama. Det vart sjølv sagt høve til å prøve dei andre aktivitetane i fritida, så eigentleg fekk alle prøve alt. Siste kvelden stilna vinden, og vi fekk ein nydeleg kveld med leirbål der vi

grilla pølser og marshmallows medan ein kunne duppe uti og ta eit herleg kveldsbad i Storefjorden.

Torsdag ved avslutning vart foreldra inviterte til å delta på Fokustime der dei tre aktivitetsgruppene fekk vise fram det dei hadde jobba med på leiren. Det vart skodespel med dans på toppen av det heile, og applausen var underleg.

Vi ynskjer å takke alle borna som var

med og deltok på årets sommarleirar, og vi ynskjer å takke alle dei fantastiske leiarane som var med og gjorde dette mogleg. Utan dykk hadde leirane ikkje vore mogleg å gjennomføre!

Sist men ikkje minst ynskjer vi å takke Florø Klatrekklubb som stilte med utstyret vi trong for å kunne ha klatreakтивитeten.

Årets sommarleirar på Nesholmen er over. Det har vore fine opplevelingar!

KFUK-KFUM i Sandane kyrkje

Ope Hus

Med nytt skuleår opnar òg kyrkja sine tilbod til born og unge. Frå 29. august held Sandane kyrkje ope hus for tenåringar kvar måndagskveld frå kl.19.30 til 21.30.

Her opplever dei unge kyrkja som ein møteplass utan krav til prestasjonar, ein stad der dei berre kan vere i lag eller spele bordtennis, biljard eller eit anna spel. Pizza høyrer med, og ein andakt.

Mange som no er vaksne, har gode minne om denne møteplassen utan stress i ei tid med mange krav.

For å gje dagens tenåringar «stressless» av same slag, treng vi vaksne som vil bruke nokre timer i lag med dei unge. Vi treng å vere tre vaksne til stades kvar kveld. Kjøkentenesta må gå sin gang, ein må vere med i aktivitetane i kjellaren og ein må halde andakt. Det er ikkje mykje arbeid, men det er viktig å vere vaksen mellom unge. Om fleire frivillige melder seg, noterer vi gjerne namn og set opp timelisten for hausthalvåret!

Joy Sing

Berre namnet vekkjer glade minne for oss som har levtt ei stund. Og Joy Sing deler framleis glede til dei som er med – og til dei som høyrer og ser dei. Song og musikk, dans og drama er aktivitetar som høyrer med. Det meste ordnar dei unge sjølv, men kanskje treng dei litt eldre støttespelarar som kan gje fagleg rettleiing? Det gjeld å kome tidleg og godt i gang i eit nytt skuleår.

Sandane Barnegospel

Vi har hørt og sett dei i ei fullsett Sandane kyrkje julaftan. Dei har spreidd glede både der og elles når dei har stilt opp. No gjeld det å få nye jenter og gutter med i denne livlege, syngande flokken! Og så må det vere fleire som hjelper Mariel Eikeset Koren med å føre dette håpefulle arbeidet vidare. Den fyrste øvinga er 6. september kl. 17.30.

Sandane speidargruppe

Både gutter og jenter er med i speidargruppa. Dei larer å oppleve det mangfaldige skaparverket vi har kring oss og bruke det til gagn og glede. Her er eit kristent arbeid blant barn og unge med lange tradisjonar, og det er minst like aktuelt no som nokon gong før. Men her også må vaksne rydde tid for å setje nye inn på det gode sporet.

Trekanten er teiknet for KFUK-KFUM

Det står for ånd, sjel og kropp. Gud vil halde liv i oss som heile menneske, og ingen del er mindre viktig enn andre. Vår ånd vil opne seg mot Gud når vi lærer Jesus å kjenne. Difor driv vi på med dette arbeidet, også under «paraplyen» Gloppen KFUK-KFUM. Vi ser det som ein viktig del av den opplerainga i kristen tru som heimane og kyrkja har forplikta seg til. Vel møtt til fornya innsats i eit nytt skuleår!

Aktivitetstilbod hausten 2016

Mange aktivitetar startar tradisjonelt opp att etter sommaren om lag samtidig med skulestart eller litt etter. Det vil seie at mange allereie er starta når dette bladet kjem ut. Men vi tek likevel med ei oversikt her i Kyrkjebladet. Vi kan ikkje garantere at lista er komplett, men vi har gjort så godt vi kan.

Babysong	Eit tilbod til foreldre med born frå 0-1 år. Samling annankvar tysdag kl. 11-13 i Sandane kyrkje. Oppstartsdatar er ikkje endeleg fastsett i det Kyrkjebladet går i trykken, men vert kunngjort seinare. Sjå www.gloppen.kyrkja.no
Sandane barnegospel	Eit korttilbod til born i alderen 3-12 år. Øver i Sandane kyrkje annankvar tysdag kl. 17.30-18.30. Oppstart 6. september.
Hyen barnekor	Øver i Hyen samfunnshus kvar onsdag kl. 19.00-20.30. Oppstart 7. september.
Breim Soul Children	Øving annankvar onsdag i Hole grrendahus kl. 18-20. For gutter og jenter i alderen 10-15 år.
Sandane Soul Children	Øvingar i Sandane bedehus kvar torsdag.
Sandane Soul Teens	Sandane Soul Children: kl. 18.30-20.30. Sandane Soul Teens: kl. 19.30-21.30. Begge kora øver i lag frå kl. 19.30-20.30. Dei to kora vil gjere nokre oppdrag saman, og kvar for seg.
Vereide søndagsskule	Oppstart 4. september. Resten av halvåret er datoane slik: 18. september, 2. oktober, 23. oktober, 6. november, 20. november og 11. desember. 27. desember er det julefest. Samlingane er i Haugtun kl. 11.
«Den vesle hjelpar»	Barneforeining i Høygarden. Samlingar annankvar laurdag kl. 15-17 i skulehuset på Høygarden. Oppstart i slutten av oktober. Nøyaktig dato blir kunngjort seinare.
Vereide kyrkjekor	Øving kvar tysdag kl. 20-22 i Vereide kyrkje. Oppstart 23. august. Syng ca. ein gong i månaden, første gong 18. september (gudsteneste i Vereide). Nye songarar er velkomne. Kontakt Anders Rinde om du ynskjer å vere med.
Gimmestad kantori	Syng på ei gudsteneste i kvartalet i Gimmestad kyrkje, med nokre øvingar før kvar gudsteneste. Her er plass til fleire. Kontakt Anders Rinde om du ynskjer å vere med.
Opa kyrkje	Eit diakonalt tilbod i Sandane kyrkje siste onsdagen i månaden (med unntak av desember). kl. 20 - 21. Blir avslutta med enkel kveldssong kl. 20.40. Datoane i haust er (4. september), 28. oktober og 30.november.

«Den glade panda» har NMS kalla avisa si som første gong kom på nettet i 2015. No har Ole Jacob Grønvold, som er ansvarleg for NMS sitt arbeid i Kina, skrive og redigert eit nytt nummer med misjonsinformasjon frå Kina. Og sidan Vereide kyrkjelyd i mange år har hatt «Kyrkjeleg undervisning i Kina» som sitt misjonsprosjekt, kan det vere fint å få nokre ferske livsteikn derifrå.

Ekteparet Po Chu og Ole Jacob Grønvold arbeider begge for NMS i Kina.

Bønnens plass i min undervisning på det Lutherske teologiske seminaret i Hong Kong

TEKST: PO CHU GRØNVOLD

IJohannes 15.5 kan vi lese: "Jeg er vintreet, dere er greinene. Den som blir i meg og jeg i ham, bærer mye frukt. For uten meg kan dere ingen ting gjøre."

På det Lutherske teologiske seminaret (LTS) i Hong Kong ber jeg sammen med studentene før undervisningstimene. Slik har det vært fra jeg begynte på LTS i 2006.

Gud blir invitert til å være den store læreren blant oss slik at både studentene og jeg kan bli inspirert. Vi ber om Guds velsignelse slik at Han kan gi oss en dypere forståelse av det vi lærer gjennom undervisningen og diskusjonene.

Jeg ber når jeg forbereder meg. Å be Gud om hjelp innebærer ikke mindre forberedelser. Jeg må allikevel forberede meg så godt jeg kan. Selv om studentene ofte har mindre kunnskap enn læreren, merker de lett forskjell på om jeg er godt forberedt eller ikke.

I faget «Diakoni og spiritualitet» understreker jeg hvor viktig det er å be og å ha nærbetet til Gud. Det er Gud vi henter vår styrke fra. Det er deres kristne tro som gjør deres omsorgshand-

linger til diakoni.

Lærerne ved LTS blir ofte invitert til å holde søndagsprekener i ulike menigheter (både kirker som er lutherske og som tilhører andre kirkesamfunn). Prekenforberedelse tar mye tid. En god preken krever engasjement. Samtidig - for at det jeg taler skal kunne røre ved menneskenes hjerter og sjel, må Den hellige ånd være med og gjøre sin gjerning.

Min favorittbønn er: «Gud, forbered hjertene til de som skal høre på min preken, slik at ditt ord kan falle i god jord.»

Studenter som er i sitt siste studieår har ansvaret for morgensamlingen på LTS.

De må også preke. Hver student blir tildelt en professor som veileder og som leser det de har produsert og gir dem råd. Jeg minner studentene på det samme som jeg minner meg selv om: Be!

Vi starter også veiledningen med bønn. Ja, jeg ber, og bønnene mine er ofte relatert til arbeidet. I framtiden håper jeg på å be mer for å komme nærmere Gud, for å prise ham, for å takke, lytte og løfte andre fram for ham. Gud, lær meg å be!

Misjonærer til Klepp på Jæren fra Hong Kong

TEKST: OLE JACOB GRØNVOLD

Ja, du leste rett! I 2016 går misjon begge veier, og kirker i forskjellige land står sammen i arbeidet for Jesus. Det følgende er et intervju med pastor Chow Fai: Fra midten av april til midten av juni 2016 bor Chow Wing Fai og kona Lau Ka Po i Stavanger og skal arbeide i Klepp stasjon menighet på Jæren. De skal være frivillige fulltidsmedarbeidere i 2 måneder i en menighet i Den norske kirke. Chow Fai er prest i menigheten «Amazing Grace Lutheran Church» (AGLC) i Hong Kong og kona fulltids engasjert som frivillig medarbeider i samme menighet. På Klepp skal de samarbeide med den lokale presten på Klepp, Frode Helvig.

I samme tidsrom tar NMS sin representant i Kina, bosatt i Hong Kong, Ole Jacob Grønvold over ansvaret for menigheten som pastor Chow Wing Fai forlater for en periode. Chow Fai og Ka Po reiste mandag 18/4 og kommer tilbake til Hong Kong 19/6. Før de dro spurte jeg Chow Fai følgende spørsmål:

- *Hvorfor skal du reise til Norge?*

Jeg har lyst til å takke de kristne i Norge ved å gi noe tilbake. Kirken i Norge har i over 100 år sendt misjonærer til Kina for å forkynne evangeliet og tjene oss på mange måter. I takknemlighet for den innsatsen synes jeg at noen fra Kina burde reise til Norge for å tjene de norske kristne. Menigheten min har derfor sagt ja til å dekke lønna mi i to måneder, selv om altså arbeidet jeg skal gjøre foregår i en annen menighet. I tillegg mister de også min kones arbeidsinnsats i samme tidsrom. Hun har de siste 5 årene i praksis jobbet fulltid uten lønn for menigheten vår.

- *Har du noen tanker om arbeidet i Norge - hva kommer du til å drive med?*

Jeg kjenner presten i Klepp stasjon menighet godt. Vi er medvandrere. Jeg har besøkt menigheten på Klepp mange ganger. Både min menighet i Hong Kong og Klepp stasjon er interessert i å utvikle cellekirke-metodikken vi begge allerede bruker. Jeg har derfor lyst til å arbeide med følgende tre områder:

A: Hjelpe til med å utvikle cellekirke-metodene i Klepp stasjon.

B: Være med å utvikle videre 1 til 1-disipellopp-læringsprogrammet på Klepp og

C: Være med å utvikle Klepp menighets utadrettede arbeid.

Avslutningsvis sier Chow Fai: Jeg tror at dersom nordmenn og kinesere arbeider sammen, kan vi nå lengre ut i samfunnet rundt oss enn om vi arbeider alene, og dermed bringe Jesus til nye mennesker. Jeg tror også at min egen menighet i Hong Kong vil dra nytte av det jeg får lære av mine søskener i Norge.

Venner – da er det bare for dere å folde hendene og be for Chow Fai og Ka Pos arbeid i Norge og Ole Jacob i Kina.

Kyrkjeblad for Gloppen

www.gloppen.kyrkja.no

Utgjeve av sokneråda i Breim, Gloppen og Hyen. Kjem ut minst 7 gongar i året på Sandane. Betaling etter ønske.

Bankkonto: 3705 04 71307

Redaktør:

Oddvar Almenning

Tlf. 400 04 377

E-post: oddvar@svale.no

Grafisk design:

Innholdspartner AS

v/Bjørnar Aske

Trykk:

Druka, Klaipeda

Kasserar:

Venke Kollbotn, Breim sokn

Tlf. 97 77 73 83

E-post: venkekoll@hotmail.com

Distribusjonsansvarleg:

Harald Aske

Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915

Redaksjonsnemnd:

Tore Myklebust

Tlf. 456 01 260

E-post: tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no

Vidar Bjotveit

Tlf. 958 80 030

E-post: vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no

Anders Rinde, administrasjonen

Tlf. 57 86 93 06 / 997 20 238

E-post: anders.rinde@gloppen.kyrkja.no

Harald Aske, Gloppen sokn

Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915

E-post: harald.aske@enivest.net

Aslaug Heimset Larsen, Hyen sokn

Tlf. 57 86 98 67 / 995 24 502

E-post: tor.arne.larsen@enivest.net

Gunn Hole, Gloppen sokn

Tlf. 454 23 728

E-post: gunn.sol@gmail.com

Rønnaug Ryssdal, korrekturlesar

Tlf. 950 72 392

E-post: ryssd@online.no

Kristeleg song og musikk

Klippen er henta frå boka «På bedehustrappa» av Asbjørn Nordgård, kapitlet Sang og musikk, Lunde forlag 1988. Kvart kapittel i boka inneholder samtalar som føregår etter møta på bedehuset. Diskusjonen om kva som var «kristeleg» song og musikk, var vel heftigare for nokre tiår sidan her hos oss òg.

I går kveld, etter torsdagsmøtet, var det livlig på bedehustrappa. Ungdomskoret hadde sunget, og nå diskuterte vennene sang og musikk. Ulike syn og sterke følelser kom for dagen. Det var kanskje ikke så rart. Kristen sang synes å være en forkynnelseform som når langt inn i ikke-kristne miljøer. Samtidig tas det i bruk virkemidler som mange kristne kjenner seg fremmede og urolige overfor. Kanskje det derfor har stor interesse å se hva de ble enige om på bedehustrappa i går kveld.

De ble enige om at kristen sang er forkynnelse, at uklare tekster er uklar forkynnelse, og at gale tekster derfor er vranglære. Sangvalget er derfor en ansvarsfull og krevende del av korarbeidet.

Musikken er et hjelpemiddel til å formidle tekstinnholdet inn til tilhørernes hjerte og sinn. Musikken er så å si bena som teksten skal gå på til tilhørerne. Musikken er tekstens tjener, men må aldri få bli tekstens herre. Valg av musikk bør derfor skje etter innlevelse i den teksten som skal formidles og kjennskap til de menneskene den skal formidles til.

Men det må jo bety at ikke all musikk er like godt egnet i kristen sammenheng.

- Det finnes musikk som er generelt uegnet fordi den stjeler for mye oppmerksomhet fra, ja endog overdøver, den teksten som den skulle tjene.

- Det finnes musikk som er uegnet overfor enkelte tilhørergrupper fordi den, hos dem, skaper assosiasjoner som gjør dem uegnet som bærer av en kristen sangtekst. Da stenger musikken i stedet for å åpne.

På bedehustrappa ble de enige om at mye av dagens debatt henger sammen med at vi befinner oss i en tekstkrise. Selvsagt produseres det mange gode sangtekster i våre dager. Selvsagt er det godt at det tas en del tekster rett fra Bibelen. Selvsagt er det behov for en del sanger med enkelt innhold. Likevel kommer vi ikke bort fra at en stor del av nyere sangtekster er uklare og teologisk undervektige. De holder ikke på noen måte mål som kristen forkynnelse.

På bedehustrappa ble de enige om at flere voksne måtte sette av tid til å være med som ledere, først og fremst for å styrke koret som kristent ungdomsarbeid.

Det er tydelig det kan komme mye godt ut av å stanse opp litt på bedehustrappa en torsdagkveld - vel å merke dersom man kommer innenfra. Dersom man kommer utenfra, bør man selvsagt ikke stanse, men fortsette helt inn.

- KONFIRMASJON
- BRYLLAUP
- GRAVFERD
- KVARDAG OG FEST

Velkommen innom!

Advokatane
LOTHE MARDAL & GJENGEDAL
M.N.A.

Tlf. 57 88 44 00/Faks 57 88 44 01

Adresse: Grandavegen 5, 6823 Sandane. Postboks 138, 6821 Sandane
www.gloppenadvokat.no

Blooster og hagesenter
telefon 57 86 51 07

REMA 1000

SANDANE 8-22 (8-20)

Når service og kunnskap møter noko

BRØDRENE AA

fjordaudio
din lokale lydformidlar

Ryssdal kraft

Austrheim

LEIV AUSTREIM AS

Ledig
annonsplass

BYGGER'N
SANDANE

Bredrene Solheim AS, Nordstrandveien 33, 6823 Sandane
Telefon 57 88 46 60. Telefax 57 88 46 61

**RØR
LEggeren**
MARDAL RØR AS

svale

BUNNPRIS

**ac
coun
+or**
TM

Tannlege
Øyvind Seim

Tlf: 57 86 50 24

Christina og
Arne Jostein Gimnstad
Telefon 57 86 78 73
www.sandanegravferd.no
Vi hjelper deg også med:
- Gravstein
- Oppussing og tilføyning av navn

Leif Lote elektro

Firda elektro

Gloppen kommune

Jordnær og livskraftig

Grandavegen 9, 6823 Sandane

57 88 38 00

post @gloppen.kommune.no

www.gloppen.kommune.no

Ledig
annonsplass

NAKKESKADE

www.firdafysmed.no

firda fysmed
syklastikkmedisinsentrer

Postboks 194, 6821 Sandane Tlf: 57 86 64 22

sparebanken
sogn og fjordane

Mona Vekst
eit steg vidare

Eikenæs;libris

BOKHANDEL - LEIKAR - KONTORREKVISITA

Eikenæs;libris

KOZMOS

kontorspar

Nordstrandsvegen 10,
6823 Sandane
Tlf. 57 86 44 10
eikenes@libris.no
www.libris.no/eikenes
Ope 10-18 (15)

Følg oss
på facebook

Vereide

10.04.2016

MAGNUS SKÅDEN

EVA-BRITT ALBERTSEN
OLAV MAGNAR SKÅDEN
May Iren Skåden Veland
Liv Kristin Skåden
Linda Vlijzelaar
Rikke Aavang Andersen

10.04.2016

RAGNHILD KVELLESTAD EIDE

LISBETH RISØY KVELLESTAD
LARS SVERRE EIDE
Bjørg Risøy Kvellestad
Kenneth Børresen
Tor Even Eide
Iris Soldal Søvig

10.04.2016

GABRIEL SKJERDAL HETLE

VICTORIA THERESE SKJERDAL
VIDAR HETLE
Adele Skjerdal Storøy
Roger Johnny Storøy
Aron Kristoffer Lothe Skjerdal
Janne Hetle Taklo
Jostein Hetle Taklo

15.05.2016

OLA REIKVAM RAVNESTAD

INGUNN REIKVAM RAVNESTAD
KRISTEN REIKVAM RAVNESTAD
John Andreas Ravnestad
Elbjørg Synnøve Myklebust Ravnestad
Marit Reikvam
Øystein Reikvam

15.05.2016

BJARTE HOVSTAD

ELISABETH AA HOVSTAD
KJETIL HELGE HOVSTAD
Olav Marius Aa
Hanna Ommedal Aa
kнут Anders Hovstad
Kristine Ulvund
Fredrik Gravdal
Marta Begesen Gravdal

15.05.2016

LIVE AMALIË HAUGERØY HEGGELUND

KATRINE ANITA HAUGERØY HEGGELUND
OVE JOHAN HEGGELUND HAUGERØY
Terese Egge Lødemel
Roger Egge
Per-Erik Hjelle Eide
Camilla Solheim
Maiken Langø

26.06.2016

INGEBORG SÆVIG

KRISTIN RINDE SÆVIG
CHRISTIAN SÆVIG
Øystein Rinde
Pål Rikard Sofus Sævig
Berit Kjellaug Martinsen

03.07.2016

DANIEL SKEISTRAND EGGE

NINA SKEISTRAND
OLE MARTIN EGGE
Hanne Kjørvik
Sonja Skeistrand Sunde
Bente Egge Søvde
Bjørn Even Egge

Gimmestad

17.04.2016

IDA KRISTINE ENDESTAD GROV

MARIANNE GROV
STIAN ENDESTAD
Marit Oppheim Grov
Kristen Grov
Ole Jens Grov
Mathilde Eide
Elin Endestad Gjerde
Stig Gjerde

22.05.2016

MARIE INGJER RYSSDAL

EIRIN INGJER RYSSDAL
TERJE RYSSDAL
Mariann Orvedal
Marianne Ryssdal Sæther
Aase Ryssdal Sæther
Mathias Søreide
Andreas Aabrek

07.08.2016

EIVOR OLIVE BJØRKELAND

STINE BJØRKELAND
Jan Inge Bjørkeland
Sunneva Marie Gimmestad
Camilla Gimmestad Støyva
Frode Støyva
Anne Britt Søreide
Runar Ryssdal

HILMA SANDE ÅREBROT

JORUNN SANDE
ØYVIND ÅREBROT
Bjørg Magni Sande
Knut Sande
Irene Svidal
Oda Marie Erle
Adrian Dvergsdal Årebrot

Breim

10.07.2016

ELDRID RYSSDAL

ANNE BRITT SØREIDE
RUNAR RYSSDAL
Linda Søreide
Tore Rasmussen
Kristine Ryssdal

Eid

BJØRNAR TORHEIM KJØDE

BENTE IREN TORHEIM
VIDAR KJØDE
Sunniva Hagen
Marianne Torheim
Jan-Kristian Apelseth
Stig Bjørnar Kjøde

Hornindal

12.06.2016

JACOB ELIAS ISANE NYGÅRD

LILLIAN K. ISANE
OLE CHRISTIAN NYGÅRD
Malin Isane Førde
Siren Amalie Heggen
Ole Stian Tomasdard
Jostein Nygård
Hildegunn Bakketun

Nesholmen

31.07.2016

OLINE SUNDVOR HJORTESSET

BORGHILD MOKLEV SUNDVOR
SVEIN GUNNAR HJORTESSET
Jostein Ivar Hjorteset
Guro Haugen
Sverre Moklev Sundvor

RAGNAR SANDE

Røtene mine har eg på Sørstranda i Gloppe, oppe under skogkanten på Rauset og nede ved sjøkanten på Sande. Bønder med "nogo attåt". På Rauset bygde dei båtar (det står i "Aalandsboka" at bestefar min bygde 1000 færingar), på Sande fiska dei. Men foreldra mine gjekk på skule og vart lærarar. Det gjorde også kona mi og eg og dei tre borna våre. Men neste generasjon har gått andre vegar. Kona mi og eg arbeidde i skulen i heile vårt yrkesaktive liv, dei siste 30 åra i Gloppe, ho i ungdomsskulen, eg på Firda Gymnas. Foto: Firda Tidend.

No soli bakom blåe fjell sitt ljose andlet gøymer

Til konfirmasjonen måtte vi lære ei mengd salmevers som vi blei "spurde i" på kyrkjegolvet konfirmasjonsdagen. På mi liste hadde eg teke med ein nokså innfløkt salme som eg visste presten var glad i. Den hadde eg lært godt. Det gjekk som planlagt, og eg fekk ramse opp:

*"O hvilken Åre, for Tanken altfor stor,
Hans Barn aa være, som i det Høie bor.
Naar man er blevet til Herren ræt omvendt,
fra Værden revet, med Jesus ræt bekjendt,
i Himlen skrevet med Lammets røde Prent.*

*O hvilken Lykke jeg da i Himlen faar,
o hvilket Smykke er dette Barnekaar!
Naar hvad os skader, jeg kan for Tronen staa
og sige Fader, Dit Barn Du hjelpe maa!
O Gud, hvor lader det deiligt der aa staa!"*

Desse to versa sit som spikra den dag i dag.

Då foreldra mine voks opp, hadde dei ikkje dagens tekniske hjelperåder. All kunnskap måtte lagrast i hovudet. Då mor mi gjekk på lærarskulen, hadde ho og ei veninne moro av å pugge tekstar frå

Peer Gynt. Desse fletta dei inn i samtalen:

*"Øiner du Dybden?"
"Det tykkes mig taaget!"*

Dette var vel litt spesielt, men det viser korleis pugging var måten å få lærdom på, både då og langt inn i det tjuande hundreåret. Kven er det i dag som kan namna på alle småprofetane? Mor mi kunne dei på rams, og eg lærde dei på same måten. Den dag i dag kan eg ramse dei opp på godt gammalt rigsmaal:

*"Første Hosea, anden Joel, tredje Amos,
fjærde Obadja, femte Jonas, sjette Mika,
syvende Nahum, åttende Habakuk, niende
Sefanja, tiende Haggai, elleve Sakarja, tolvte
Malaki."*

Min salme? Eg må 90 år tilbake i tid for å finne den. I mine fyrste leveår song mor til meg når eg skulle legge meg til å sove. Det ho song var alltid andre verset av Elias Blix sin salme: "No soli bakom blåe fjell sitt ljose andlet gøymer".

Mor hadde ei oppkome av salmetekstar i hovudet. Denne kjelda kunne ho ause av

sjølv då synet svikta. Sine siste dagar hadde ho på aldersheimen. Då song eg det same salmeverset til henne som ho hadde sunge då eg var liten:

*"Kom, Jesus, inn og med meg ver
når det til kvelden stundar!
Og lat din engel standa her
ved lægjet når eg blundar,
og vara vel min kvilestad!
Og vekk meg glad
til song med fugl i lundar!"*

Forfattaren, Elias Blix (1836-1902), var norsk teolog og politikar. Han var dertil kan hende vår aller største salmediktar, og den fremste pioneren for nynorsk kyrkjespråk.

Mellom dei mest brukte av songane hans er "Fedrelandssalme", betre kjend som "Gud signe vårt dyre fedreland", "No livnar det i lundar" og "Å, eg veit meg eit land".

Til å ta stafettpinnen etter meg, og skrive neste "Min salme", utfordrar eg min tidlegare kollega frå Firda: Eldbjørg Haaland.

Kyrkja i Gloppe

GLOPPEN SOKN

Leiar i soknerådet: Beate Kornberg tlf. 909 43 304 / beate.kornberg@me.com
Kyrkjeterar: Benny Aasen, tlf: 950 22 917 / bv-aasen@online.no

BREIM SOKN

Leiar i soknerådet og kontorsekretær:
Venke Kollbotn, tlf. 977 77 383
Epost: venkekoll@hotmail.com
Kyrkjeterar: Audhild Bogstad, tlf. 970 24 913

HYEN SOKN

Leiar i soknerådet: Solveig Hope
Tlf: 905 38 304
epost: olajan.birkeland@ekontor.no
Kyrkjeterar: Ola Jan Birkeland
Tlf: 57 86 98 32/ 975 91 747

Sokneprest i Gloppe sokn

Vidar Bjotveit, tlf. 958 80 030
vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkje

Sokneprest i Breim og Hyen sokn
Tore Myklebust, tlf. 456 01 260
tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Prestebustaden i Breim.

Kyrkjeverje

Kurt Djupvik, kontor i Sandane kyrkje
Tlf kontor: 57 86 56 16. Mobil: 902 06 828.
post@gloppen.kyrkja.no

Diakonimedarbeidar i Gloppe
Britt Randi Heggheim, tlf. 908 47 592
britt.randi.heggheim@gloppen.kyrkja.no
Kontor i Sandane kyrkje

Kantor

Anders Rinde, mobil: 997 20 238
anders.rinde@gloppen.kyrkja.no
Vereide kyrkje, tlf. 57869306

Kantor/trusopplærar

Mariël Eikeset Koren, tlf. 909 42 503
mariel.eikeset.koren@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkje

Trusmedarbeidar:

Ingrid Bjørnereim, tlf. 988 03 053
ingrid.bjornereim@gmail.com

Gravar/ kyrkjegardsarbeidar

Ivar Hjelle, tlf: 57 86 58 59 / 970 76 668

Vi møtest i kyrkja

4.september 16.søndag i treeiningstida Matt 11,16–19 «Likesæle og visdom»	11.00	Hyen	Generasjonsgudsteneste med utdeling av 4-årsboka v/Tore Myklebust. Takkoffer: IKO
	15.00	Vereide	Bach, lyarslått, song, eit heilt festivalorkester. Festivalmusikarane, unge klassikarar.
	17.00	Sandane	Søndagssamling. Gratis mat kl 18:15
8.september	16.00	Gloppe omsorgssenter	Nattverdgudsteneste v/Vidar Bjotveit
11.september 17.søndag i treeiningstida Mark 5,35–43 «Jesus vekker opp Jairus' dotter»	11.00	Breim	Generasjonsgudsteneste med konfirmantpresentasjon v/Tore Myklebust Takkoffer: Kyrkjelydsarbeidet
	11.00	Sandane	Generasjonsgudsteneste med utdeling av 4-årsboka v/Vidar Bjotveit. Takkoffer: IKO.
18.september 18.søndag i treeiningstida Salme 38,10-16 «Herre, du ser mi lengt»	11.00	Vereide	Generasjonsgudsteneste med konfirmantpresentasjon v/ Vidar Bjotveit. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeidet
25.september 19.søndag i treeiningstida Luk 9,57-62 «Jesus krev alt»	11.00	Sandane	Misjonsgudsteneste v/Asbjørn Gjengedal. Nattverd.
	15.00	Hyen	Generasjonsgudsteneste i samband med konfirmantleir. Konfirmantane og begge prestane deltek.
28.september	20.00	Sandane	Opa kyrkje. Kveldsbøn 20.40
1.oktober	18.00	Gimmetad	Konsert i høve konfirmantjubileum.
2.oktober 20.søndag i treeiningstida Matt 18,1-11 "Dei små har sine englar hjå Gud"	11.00	Vereide	Gudsteneste v/Vidar Bjotveit. Konfirmantjubileum
	11.00	Breim	Generasjonsgudsteneste med utdeling av 4-årsboka v/Tore Myklebust.
	17.00	Sandane	Søndagssamling. Gratis mat kl 18:15
8. oktober	18.00	Breim	Konsert i høve konfirmantjubileum.
9.oktober 21.søndag i treeiningstida Luk 12,13-21 "Den rike bonden"	11.00	Breim	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Konfirmantjubileum. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
	17.00	Sandane	Generasjonsgudsteneste med ungdom. Tore Myklebust
15.oktober	18.00	Hyen	Konsert i høve konfirmantjubileum.
16.oktober 22.søndag i treeiningstida Luk 10,25-37 "Den miskunnsame samaritan"	11.00	Gimmestad	Gudsteneste v/Vidar Bjotveit. Nattverd. Takkoffer:
	11.00	Hyen	Generasjonsgudsteneste med konfirmantjubileum. v/Tore Myklebust.
23.oktober 23.søndag i treeiningstida Matt 24,35-44 "Dagen og timen kjänner ingen"	11.00	Breim	Fellesgudsteneste. Feiring av Breim kyrkje 130 år. Takkoffer til sanitæranlegg i kyrkja.

Vigde

Gamle Gimmestad

16.07.2016

Ingeborg Marie Stige og Per Idar Almås

Gimmestad

11.06.2016

Jacqueline Rose Eustis og Knut Helge Rygg

25.06.2016

Benedicte Lilletvedt Moritsgård og Thomas Einan Refvik

30.07.2016

Eldbjørg Synnøve Myklebust Ravnestad og Nikolai Austarheim

Vereide

09.07.2016

Eirin Bakketun og Ingmar Sægrov

17.07.2016

Aase Skrjervik og David Charles Mc Call

23.07.2016

Tove Iren Sefland og Kai Arne Svarstad

Hyen

18.06.2016

Astrid Iren Solheim og Are Gunnar Korsvoll

Gravlagde

Sandane

Matias Eide	18.04.2016	29.05.2016	03.06.2016
-------------	------------	------------	------------

Vereide

Eli Eikenæs Vengen	21.03.1981	29.05.2016	03.06.2016
Astrid Øygard	02.04.1944	08.07.2016	19.07.2016
Berent Sandene	27.02.1923	13.07.2016	20.07.2016
Håkon Betsie	14.02.1931	21.07.2016	27.07.2016
Hans Mettenes	15.12.1930	01.08.2016	16.08.2016

Gimmestad

Ivar Halvard Søreide	22.06.1935	30.05.2016	10.06.2016
Knut Erik Sælen	02.03.1960	17.06.2016	24.06.2016
Kjellaug Sande	12.03.1933	07.07.2016	15.07.2016

Breim

Jakob Gåsemyr	06.05.1929	30.05.2016	09.06.2016
Erling Fløtre	28.01.1935	06.06.2016	14.06.2016
Johan Støyva	05.11.1943	03.06.2016	17.06.2016
Rasmus Kleppe	09.03.1939	03.06.2016	28.06.2016
Odd Tørudstad	21.11.1942	29.06.2016	05.07.2016
Åsta Jordanger	16.10.1929	30.07.2016	05.08.2017

Gunn Hole var på Seljumannamessa. Det vart ei oppleving utanom det vanlege.
Les om dette på side 28-29.

Lovsonggruppa song vakkert på Sandane-dagane.